

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, извините због кашњења, неке од странака су биле заглављене у овој међави, па нису на време стигли.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,
- оптужени Грујић и Поповић који су доведени из Окружног затвора у Београду,
- њихови браниоци, адвокати Миломир Шалић и Проле Станислав, те
- пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Славица Јовановић, као и да је
- приступио позвани сведок Јовичић Ратко.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **НАСТАВИ** и да се у наставку доказног поступка испита сведок Ратко Јовичић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РАТКО ЈОВИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Ратко Јовичић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ђоко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 28.02.1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Кравица, општина Братунац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Дипломирани правник, иначе радим као адвокат, имам адвокатску канцеларију у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Карађорђева 18, III/5, значи трећи спрат, број стана 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком, алиас Павловић Марком?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не.

Сведок Ратко Јовичић, од оца Ђоке, по занимању дипломирани правник, по занимању адвокат, рођен 28.02.1954. године у месту Кравица, општина Братунац, са пребивалиштем у Зворнику, ул. Карађорђева 18, III/5, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Знате да је предвиђена казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако бисте одговором себе или блиске чланове породице изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас замолити да положите заклетву, читањем наглас тог текста.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, могу је узети само, пошто мало ми удара ова светлост, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту један списак са псеудонимима, сведоци који су сведочили под псеудонимима. Уколико Ви будете

помињали евентуално та лица или Вас неко од учесника у поступку буде питао за та лица, молићу Вас да уместо имена и презимена, кажете то слово поред.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јасно, добро. Ја ћу Вас сада упознати са предметом Вашег сведочења и интересовања суда. Пред овим судом у току је поступак против ове двојице оптужених због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. У питању су две оптужнице, по првој оптужници стављају им се на терет већи број догађаја, једном оптуженом више, другом мање, а по другој оптужници се заједно обојици оптужених ставља на терет радња узимања за таоце цивиле, цивила Муслимана на Бијелом Потоку 01. јуна 1992. године, затим затварање тих лица у Техничко-школски центар у Каракају, око 700 Муслимана из већег броја околних села око Зворника, потом пребацивање у Дом културе Пилица, затим убијање тих лица на Гериној кланици, а претходно њихово страдање у Техничко-школском центру. А по првој оптужници су догађаји, злочини према цивилима из села Дивич који су 27. маја узети за таоце, потом затворени у Дом културе Челопек где су боравили цео јуни, до Видовдана, потом пребачени назад, према оптужници, у зграду у граду Зворнику, затим злочини према тим Муслиманима, убијања, нечовечна поступања за време њиховог боравка у Дому културе у Челопеку, затим принудно расељавање цивила из села Козлук и Скочић 26. јуна 1992. године, злочини према затвореним цивилима на пољопривредном добру Економија, те на Црном Врху. Значи, то би било отприлике. То све што се дешава, дешава се мај-јуни 1992. године. Пошто су Вас неки сведоци помињали и помињали Вашу функцију, ми смо Вас овде позвали да нам кажете, да ли сте Ви били у то време у Зворнику, ако јесте, на којој функцији и шта Вам је све познато о овим догађајима, да ли познајете оптужене, да ли знате, да ли су они били на неким функцијама, значи, да ли уопште знате нешто о убијању, страдању, затварању цивила Муслимана у граду Зворнику на овим локацијама.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ево ја ћу Вам, ако дозволите само прво овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сада пустити да све испричате што знате.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Само да ово прво рекнем, да не би било забуне. Значи, 2001. године, хашки истражитељи су у Зворнику од већине припадника Станице јавне безбедности узимали изјаве управо на те околности. Са мном је хашки истражитељ обавио разговор на те околности, изјаву није узео, значи није узео писмену изјаву на записник, из разлога што мени око тих догађаја није било ништа познато. Они су

то, хашки истражитељи, да сам знао, имам његову картицу, ако када буде требало да се нађе, да га позовем, они су отприлике, како је рекао, они су то можда годину и више, колико су прикупљали те податке, оно што сам ја њима рекао, ја сам рекао о раду крим. полиције. Јесам ја био у то време шеф Крим. полиције, уствари, Крим. служба је тада била, ту сам био значи ја и још два инспектора, од којих један са средњом стручном спремом, а други са вишом стручном спремом. Значи, делокруг посла Крим. службе је био искључиво овај, спречавање и овај расветљавање кривичних дела, имовинских кривичних дела, значи отуђење имовине, напуштене или од ових, с обзиром да је доста људи овај, значи како напуштене, тако и ове од домицилног који су остали ту, овај и ту је тај неки део посла био што смо ми обављали. Значи, конкретно ја око тих нисам био у тих, као шеф Крим. службе уопште укључен, ни по једном основу, није ми познато око тога ништа и верујте први пут ја сам био, као што сам рекао, о неким тим сазнао и сада ја иначе овај, браним, већ сам у трећем предмету пред судом БиХ, значи ово је трећи предмет пред Кантоналним судом, који се испреплићу ти предмети, па неки детаљи су ми познати. Међутим, опет није баш оно да кажем, сто-посто није ми чисто. Што се тиче господина Бране Грујића, њега изузетно добро познајем, а господина овога Марка знам из виђења човека, чуо сам за њега у то време, Брану Грујића значи познајем преко тридесет и пет година, почев од, док је радио у трговини првобитно, па после у Скупштини општине као тржишни инспектор, овај, затим као начелник општине и тако даље. Могу о њему као човеку оно, колико га ја познајем, значи нисам службено са њим никакве имао контакте у том периоду, нити је он био мени када каква наређења издавао, ни индиректна, ни директна, овај, тако да то би то било, а сада ја мислим да је то као неки увод мој, а Ви изволите даље, ко треба питања да поставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам давала исказ дуже од Вас изгледа.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, ја сам изгледа дуже од Вас давала исказ, што нисам била у Зворнику у том периоду. Да ли је могуће да сте Ви били, ако сте били, у мају и јуну у Зворнику, да ли сте били?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте постали шеф Крим. службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Постао сам негде 04. или 05. маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте били до 04. маја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Био сам инспектор, значи ја од 1979. сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био до 04. маја шеф?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није, није било шефа, Крим. служба је била три човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да чујемо, ко је тај са средњом, ко је тај са вишом?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Са средњом је био Стојкић Слободан, а са вишом Делић Владо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај Боја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Боја, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја и Делић Владо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када је тако било, Ви као шеф, а њих двојица инспектори?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, да Вам кажем сада, овај, до 01.08., значи 01.08. је почела да кажем, али није опет била попуњена, значи, када је специјална јединица похапсила групу Жућину, у томе је учествовала значи специјална јединица МУП-а СУП-а, били су инспектори из Центра Бијељине и РСУП-а и били су наши ови који су били у то време инспектори, где се ишло на, овај, одузимање тих неких ствари где је била уредна документација, то је у РСУП-у преузето све, ја не знам где је пословни простор, значи то је, колико се сећам, Жућина група била и остале паравојне формације. Значи, то је око тога ту било, а сада шта још, шта Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мене све интересује.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, то је оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, да кренемо од краја, баш то. Ко је похапсио и зашто Жућину јединицу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То ја не знам, не знам, ја Вам то одговорно тврдим, под кривичном, материјалном, моралном и свом одговорношћу. Значи, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада сте рекли специјална полиција, је ли тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја сам мислио за ове што сте помињали цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то ћемо после, да кренемо од краја. Ко је похапсио тог Жућу и зашто?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Специјална, специјална јединица, дошла је из МУП-а, ја не знам њих, поименично ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како је дошло до тога да та специјална јединица дође у Зворник, због чега и којих разлога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ево сада ћу Вам рећи. Између осталог, ми смо имали у мају долазила су двојица инспектора по линији криминалитета и по линији, значи полиције у Зворник и истакнут је,

значи, између осталог, ја сам по нашој линији истакао проблем шта нам причињава, било је проблема са паравојним јединицама, били су наоружани, у униформама, значи где смо ми били онемогућени да радимо, обзиром да је то била надлежност војне полиције и војне безбедности. И поново смо ми истакли, ја мислим да ли крајем маја или у јуну, био је на Соколцу, значи у Станици јавне безбедности, састанак где смо исто тај проблем истакли и тада су нам, значи, представници МУП-а ту су били и ови остали, обећали да ће се у веома кратком времену то решити тај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било на Соколцу састанак?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим, немојте ме сада, да ли је то крај маја или јун месец, верујте ја не могу одредити, то је пре колико година било, то се ја не сећам, али вероватно има записано то у МУП-у. Значи, након тога је дошло до, мени су ујутру, мени као шефу Крим. службе, мене су ујутру у пет сати звали кући, рекли су да дођем у станицу. Нисам ништа знао, чуо сам пуцњаву по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је звао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Дежурни из СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком датуму сада причамо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Говоримо о хапшењу, када је овај, специјална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја могу да наслутим, али молила бих Вас да кажете.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, добро, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај 28. јули или шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, ја сам Вам рекао, 28.-ог, ја сам рекао у јуну месецу да смо састанак, да смо предложили. А након тога, ја не знам тачно који је то датум био, да ли је то крај јула, овај, или јуна, не знам који је тачно датум, када је специјална јединица дошла у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто до 01.08. сте били. Колико пре 01.08. можемо ли тако да одредимо, дан, два, пет, двадесет?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Можда пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи сада причамо о крају јула, да Вас дежурни буди и?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: И рекао је да дођем у станицу и нису ми ништа рекли шта је. Како сам дошао, чуо сам пуцњаву и питао сам о чему се ради, пуца се по граду, не знам куда смем, куда могу доћи. Рекли су, нема проблема, приобалним путем. Ја сам дошао приобалним путем у станицу и у канцеларију шефа Деташмана Државне безбедности, тада је уствари била Национална. Е ту су били на окупу, ја не знам сада, био је овај шеф Деташмана, који је у то време, имена верујте ту не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Ристо Зарић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Ристо Зарић неки?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам, верујте, да ли је био, да ли је он шеф Деташмана био или је Жугић, ко је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Горан Жугић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, Горан, не могу Вам рећи ко је ту седео, не могу, мислим, не бих хтео, ипак то је давно било. Значи, и ови су били представници из МУП-а, овај, ја мислим, да Вам кажем из МУП-а, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био испред МУП-а зворничког?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Драган, Драган Аднан, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је са Пала?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био од вас ту?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, био је, ја не знам сада, био је командир, ко је у то време командир, помоћници командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам, не могу се сетити, не знам, стварно не знам, мислим да Вам кажем, променило се седам, осам командира и тако исто начелника, тако да имена не могу се сада сетити. И тада је договорено, значи када сам дошао, онда су рекли да ће бити ту акција у току, да су они већ кренули и да се припреме крим. техничари и сликавали су. Они су, рецимо, касније када су ишли, специјална када је њих похапсила, довела у СУП, они ишли су доле, овај, воз оклопни тај што је био Жућин, то је урађена фотодокументација комплет је била. Ја не знам да ли су то хашки истражитељи однели или је то прослеђено после суду, значи било је оно све што је одузето од оружја и овога свега, било је, овај, задокументовано фотодокументацијом. А њих када су похапсили након тога су њих пребацили у Бијељину, где је било седиште Центра, Центар јавне безбедности или Центар служби, сада не знам тачно како се у то време звао, значи њих су пребацили тамо и наредни дан, пребачена је, значи све оно што је одузето пребачено је у МУП, односно Центар у Бијељину. Било је доста одузетих возила и тако то, то значи пребачено је све доле. После око тога, ја мислим да ови инспектори МУП-а су водили, они су саслушавали, значи то нико није из Крим. полиције Зворника био укључен у то. Они су саслушавали те, овај, који су били похапшени у Центру Бијељина, значи ове из паравојних формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то ради цивилна полиција?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то ради цивилна полиција?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам верујте, да ли су они имали тај договор, ја не знам са ким је, да ли је МУП са представницима војске, како је, шта је, углавном, специјална јединица их је похапсила, нису цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на том састанку када су ухапшени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Били су представници, ја не знам ко је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био испред војске на састанку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био испред војске на том састанку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам, ја не сећам се да ли је био ко, били су само представници, двојица из специјалне јединице. Ја мислим да су двије, два одреда да су били и да су представници специјалне јединице, а не из војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега, специјална јединица?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја око тога не знам како су они се договорили, шта су се договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специјална јединица чега?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и овај Аднан Драган?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Како? Јесте и он био ту, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био ту?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био испред неке власти у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам да ли је Каришик у то време, верујте, не бих желео да говорим имена зато што не знам, не могу, то је пре седамнаест година било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од оптужених ту да сте виђали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, на том састанку није сигурно. То је било у канцеларији значи, овај, шефа Деташмана Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ови похапшени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ми смо ту одржали, речено је да је, већ су они били на терену, они су знали локације, схватате, они су пре можда на месец, два долазили, што ми нисмо ни знали, овај, значи снимали су где се налазе, шта је, како је, већ је ту, када је нама саопштено, акција већ је била почела. Значи, они су на неколико локација где су они били, ја не знам, они су били, ево рецимо, то знам, у центру у Зворнику где је једна група у једној приватној кући ту, да су њих ту већину, а на другим локацијама, по околним местима, селима, било је припадника тих, овај, јединица, мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, сазнали су где они бораве?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, управо то, они су знали, значи они су имали те информације, значи прикупљали су те податке, имали су све снимљено и фактички, само дошли и одрадили, покупили их и отишли за Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи ту похапшено по Вашем сазнању?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, верујте, не могу ја, можда петнаестак, двадесет, не знам, има, мора бити евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми евиденцију.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу ја да Вам кажем, то је прошло, пре, не бих се ја везао за податке, не могу ја сада, јер нисам ни ја био, ја сам био у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је осим тих из Жућине групе, да ли знате још неку групу да је похапшена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам ја, верујте да не знам, било је ових појединачних, ових тих који су помињани, али у то време паравојна формација. То ми је остало у глави, Жућина група, а било је и других, било је појединачно да су се појављивали, по именима, рецимо Нишки, шта ја знам, Пиварски и тако, та имена нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то биле вође неких група или?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, верујте, ја не знам да ли су они били слободни стрелци или шта, то не знам. А та лица су, касније су се помињала, која су, да се каже да сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о том Жући, о том Нишком, о том Пиварском, када сте Ви први пут чули за те људе и нисам схватила, какве сте проблеме имали, осим што носе униформе и оружје? Због којих проблема су они били проблематични, због чега су били проблематични, шта су то они радили па да дође Каришикова полиција са Пала?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, да Вам кажем, то би више било питање за командира станице. Конкретно, мање смо ми имали проблема него полиција, али у редовним пословима, значи нису могли да их контролишу, нису могли било шта, да ли је било отуђења имовине, било шта да су урадили, није се могло значи то контролисати, није се и били су директно под, овај, под војном безбедности, они би требали да са њима, али у то време није нико их дирао, значи слободно су ходали, јединица је била, да тако кажем, која је функционисала, а ово како је шта је, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите, нико их није дирао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, мислим није их нико пре тога хапсио, ни војна безбедност ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек ово крајем јула?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре краја јула?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, пре него што су похапшени, ја не знам да су тачно они дошли за Зворник, да Вам кажем, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас прво питала, када сте чули да је дошао тај Жућа?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ја сам можда чуо касније, можда крајем априла или некако баш овај, почетком маја, да се помињу та имена, али нисам знао ни ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада сте чули да се помињу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, помињали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то, ако они праве проблеме, ко то њих штити до краја јула, кажете, слободно су ходали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја ко њих штити, отприлике њих је штитило њихово оружје, да Вам кажем, мислим, то сада је са ове дистанце тешко о томе причати. Они људи који нису тамо у то време били, када није било овај ни суда, ни тужилаштва, ни овај, да кажем, никога, мени су често упадали у канцеларију са пушкомитраљезом, са аутоматским пушкама. Ако се деси да ми негде одузмемо када њих нема код куће, јер цивили буду тамо код куће, значи, овај, одузме се та роба, онда дођу, упадају, ко су ти, који узме бомбу, отвори окидач и бацају у канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су они примали плату?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим, ко? Не, не, ја то не знам, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам рећи, они су примали плату преко територијалне одбране, имамо спискове од маја, на пример, месеца.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја око тога не знам, хоћу да Вам кажем, не знам која је њихова првобитна улога, шта су они радили, како су спочетка, то ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули за неку јединицу «Игор Марковић»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо одлуку владе да се формира та јединица.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, нисам сигурно, то одговорно тврдим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та Жућина јединица.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, ја знам као Жућо и Жућина, а ја то не знам како је, мислим, под тим називом не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада нам испричајте где сте Ви живели у то време?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у граду сте живели?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У граду, то је на приобалном путу, стан, значи, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо сада на почетак. Испричајте нам ту структуру службе полиције, како је то било? Значи, Ви 04. кажете, отприлике 04. маја постајете шеф Крим. службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је формирана, каква је структура полиције?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има служби, јединица?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам, ја сам 1979. године засновао радни однос након дипломирања, засновао сам радни однос у регионалном СУП-у Тузла, Одсек за сузбијање криминалитета у Зворнику, значи 1979. године. Од 1979. године ја сам у СУП-у, значи у то време ја сам био припадник МУП-а. Стојкић Слободан је исто био припадник МУП-а који је пре ових дешавања значи радио у Крим. служби, ја чак мислим да је радио у Крим. служби и Делић Владо. Значи, то су људи који су, овај, остали схватате и они су, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делић Влада је завршио, шта, вишу управну, правну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Владо Делић је имао вишу, не знам коју вишу, а Стојкић Слободан средњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њих двојица и пре рата били?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, значи од раније, Стојкић Слободан, оба двојица су они дуго година радили, они дужег времена имају, чак су од мене пре почели и радити. Они су или прво у полицији, значи били су као вође сектора, а касније Делић када је завршио вишу стручну спрему, пребачен је у Крим. службу за инспектора по општем криминалитету, а Стојкић је исто нека, овако можда пред сами, овај пред избијање сукоба, исто је пребачен, ја мислим у овај Крим. службу за инспектора са средњом стручном спремом. Значи, овај, Крим. служба је пре рата отприлике, можда је било укупно дванаест овај инспектора, колико се ја сећам, да ли један или два више, немојте ме за реч држати и, овај, значи ја не знам који је то датум, не могу се стварно сетити, дошло је до раздвајања такозване српске станице и ове, остала је станица у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске и које?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Српска је ова која је и раније била та станица, СУП Зворник је био значи, то је тај СУП који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одлази српска станица?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Српска станица је, ја не знам тачно сада да овај, мислим да су имали негде седиште у Чelopeку. Значи, ја сам, ја не могу, исто не знам датума, да ли је то 04. или који април био, када је дошло до раздвајања. Ја у том значи периоду, мене нико није обавестио,

није ме упознао да је дошло до раздвајања станице, ни да је формирана ова ни она станица, ја сам дошао на посао редовно ујутру у станицу, у седиште МУП-а и тек сам ту од ових колега Муслимана који су ту били, питају ме, што си ти дошао, рекох, «па што сам дошао», «знаш да је формирана станица», појма немам, схватате и овај, значи ми смо ту, овај, тек сам ја тада сазнао шта је, мислим да је дошло до. У међувремену ја могу, ако је интересно ово што ја знам, није проблем рећи, причам што знам, значи, а што не знам, не могу Вам причати. У међувремену јављају да је дошло у Сапни, да је нападнута војна колона и да је убијен један цивил и ваљда је рањен и заставник један. И сада мене су питали, обзиром да знају да је доле на Каракају била ту као пункт, овај, схватате, овај, да они не смеју, Салих је тада био инспектор општег криминалитета и по некој логици, он је требао да иде. Ја сам тада у то време радио на привредном криминалитету, овај и пита мене, хоћеш ти отићи, пошто ће долазити екипа, значи из Тузле, само неко из станице да буде присутан од инспектора, не да врши увиђај, значи неко од нас, него ће доћи екипа из Тузле. То је тада био, ја мислим, да ли међуопштински СУП Тузла или Центар, не знам који му је тачно назив. Ја сам рекао, нема проблема и ја сам отишао. Доле Славко Ерић, покојни дошао је по мене, на србијанску страну прешли смо и одвезао ме у Сапну доле и дошао је овај Вијеко Василије, он је био у Крим. служби, ту је тај увиђај завршен. Тачно је, да скратим, значи одвежена су у Лозницу обадвојица и мени је Вијеко тада рекао да ја то пропратим, па да њима јавим шта је било око обдукције. И обдукција и јесте завршена, то је потрајало. Значи, у моменту када је дошло до ослобађања Зворника, ја сам био на релацији Мали Зворник-Зворник и око, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били 08. априла у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, био сам управо око, овамо око ове обдукције сам, значи ја сам то да пропратим, јер више нису могли. Ја сам последњи се пут чуо значи тај дан, први дан, ја мислим када је био, овај, са шефом Крим. службе, Мујић Фадилом, рекао сам му да сам у Малом Зворнику, да ту радим што радим, да не смем да пређем, да се пуца, а он каже: «Чувај главу, остани, ти то заврши као што си се договорио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 08. априла да ли сте радили у полицији?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 08. априла.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, на ком радном месту?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, био сам инспектор, као инспектор, ја сам остао, био сам задужен фактички, сада ја не могу исто ко је начелник у то време био, договорио, обзиром да сам ја радио на привредном криминалитету. Значи мени је, ја сам отприлике покривао

ту индустријску зону, значи обилазио сам «Глиницу» која је била овако нај, у то време овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то причате за период пре ових борби за Кула град, 26. априла?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте значи у СУП-у инспектор?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, то је тај период, значи, ја сам фактички до, да Вам кажем, ја сам до негде до формирања Центра, у априлу месецу 1994. године, јесам био, али сам ја био задужен, с обзиром да сам ја радио на привредном криминалитету, да не би дошло до одливања средстава преко рачуна и то, да се, више превентивно да делујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био начелник можда Мијић Миленко у неко доба на почетку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је он био, да је он био, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сада мења и ко Вас поставља за шефа Службе за откривање, сузбијање општег криминалитета почетком маја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Овако није, није, у то време није ме поставио, ја мислим онај из Лознице, како му је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лознице?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Пантелић, јел Пантелић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Милош, да.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Био је, значи он је, после Миленка је дошао Пантелић, ја мислим да је Пантелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао тај Пантелић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То не знам, којом линијом је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Мене је он један дан, мене је значи позвао у канцеларију, обзиром да сам ја, када је он дошао, ја сам њему рекао шта сам се договорио и који су моји задаци, значи, да покривам индустријску зону, да обилазим фирме и да покушам превентивно да делујем да не дође до одлива новчаних средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро зове Вас Пантелић у?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Он је тада мени рекао дословце овако, да обзиром да сам ја једини са факултетом, значи, то да будем као координатор. Значи, у том првом моменту координатор, јер да Вам кажем, постављање за шефа Крим. службе, начелник касније службе, није могао нико други вршити осим МУП-а, значи ја сам у радни однос примљен преко регионалног СУП-а Тузла и МУП-а, полагао сам стручни испит, значи то иде преко и сва каснија постављења су ишла од овога, фактички мени је верификовано у Центру када сам ја постављен

за начелника, за шефа за привредни криминалитет, тада је верификовано ту да сам ја овај, шеф за привредни криминалитет, а јесам обављао те послове до, значи до 27.04. у станици шефа Крим. службе, али нисам био званично постављен решењем да ли Центра или МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 27.04. сте рекли?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 27.04.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, 27.04., ја Вам кажем, 1994. формирањем Центра, до формирања Центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на ово. Пантелић Вас зове и каже шта, Ви сада постајете шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Координатор, да ја то сада надгледам, обзиром да не може он то, да видим, да организујем, да они да буду приправни инспектори, ако буде каква око крађа, спречавање, одузимање, јер ипак и у то време се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то функција координатор? А ко је шеф, кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није нико, па то је шеф, ето да кажем, ја сам фактички шеф, али ја кажем то је његово, шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сигурни у датум када сте постали тај шеф Службе општег криминалитета?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам, не, није то општи криминалитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То је Крим. служба, тада се звала значи, Одсек за сузбијање криминалитета је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одсек за сузбијање криминалитета?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крим. служба?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни у датум када је то било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, јесам, 04. или 05. мај, то је сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта каже Пантелић, кога ћете имати под собом?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, колико сам ја видео, ту је био Владо и Боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте њима надређени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ето, да координирам, значи, фактички, јесам им био надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама, ко је надређени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Пантелић и он је начелник. Па исто, нама је он свима надређени, да Вам кажем, у СУП-у у то време, значи без разлике, ја када сам касније у Центру, мислим да појасним, значи, ништа ја нисам могао наредити, нити могао, нити смео, без начелника. Значи, начелник је тај који је држао свима нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте, молим Вас, одбрану да износите. Добро, значи овако, да мало каналишем питање. Начелник је Пантелић, до када?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу, датуме не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате датум, колико, месец, два, годину, пет, колико? Кад одлази Пантелић? Да ли везујете за то, рецимо јуни, мај, ово кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да Пантелић није био начелник ово кад је спроведена акција око хапшења Жуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре тога је престао да буде, колико пре тога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па можда да ли месец дана, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је после њега био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је Василић Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Шта сад Ви од почетка маја, до краја јула – 3 месеца имамо, шта радите ви у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ми конкретно смо радили око овога, значи углавном на спречавању имовинских деликата и ако је било део отуђења да се ти, то су ова два радила, значи нисам ја радио, ја сам у том периоду био везан за индустријску зону, они ако су неког зовнули да је било каквих крађа, провала, чега, то су Боја и Владо радили. Значи, углавном око имовинских деликата су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људски животи, заштита, ко то ради?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људски животи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро то је сад и ово људски животи све да вам кажем у то време ако мислите на нека убиства и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Станица јавне безбедности није, значи била је у надлежности Центра су убиства била, било шта да је било везано за убиство ако је убиство било по којој линији је надлежно. Ево ја ћу вам један навести пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој надлежности су били?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Центра јавне безбедности Бијељина. Ја ћу вам један пример који знам зато што тог човека сам познавао добро, био

је пријатељ мог оца, радио је прије био је пензионер, он је Лазар Тадић 1993. ја мислим почетком или крајем 1992. године, значи пронађен је мртав у свом стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У стану у Зворнику пронађен мртав и нас обавјестили ова екипа кад је дошао инспектор овај наш који је на лице места и доктор утврдили су да се ради о убиству и мене су обавестили, ја сам тад рекао да се прекине то, да се обезбеди лице места, да се обезбеди Центар јавне безбедности као што је све то тако урађено и они су дошли, значи завршили су увиђај, одрадили то и касније, значи око тога то је искључиво надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја Вас ништа не разумем, какав Лазар Тадић, каква 1993. година, о чему Ви причате? Кад се то десило?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Крајем 1992. или 1993., наводим пример шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте ми те примере господине. Значи, враћамо се. Ко је Вама као шефу Крим. службе, сви ми овде знамо отприлике шта треба да радите, одузео из надлежности убиства?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није ми нико одузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је рекао да сте ви надлежни само за привреду, а да убиства ради Бијељина? Како сте Ви то сазнали да Ви не треба да радите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Дозволите, то је било и прије, то је Законом о унутрашњим пословима Правилником о раду да су убиства и прије рата није била у надлежност основних СУП-ова већ центара или међуопштинских СУП-ова, значи убиства ми нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је сад физички из Бијељине ту у Зворнику кад се деси убиство?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није мени нико физички, ја сам радио значи прије рата, ја сам радио у СУП-у, знам која су моја овлашћења, имам центар, обавештавам, писао сам извештај према центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам мај, јуни кад се деси убиство ко је тај из Бијељине физички из Центра јавне безбедности, пошто кажете они су надлежни, ко је ту у Зворнику да то ради, да уради увиђај, да поднесе кривичну пријаву, да контактира с тужиоцем, да зове?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Дежурни у станици, значи обавештава ако је убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој станици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У станици у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак има неко.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи, он обавештава, дежурни је тај, да кажем тако, значи обавештава о свим догађајима. Код њега има књига дежурства која се водила за сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад био дежурни, мај, јуни?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Како ћу ја знати ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, вас тројица сте, Ви сте шеф и ова двојица, је ли неко од ове двојице?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, ја да Вам кажем, књига дежурства Крим. службе је Хашки истражитељи су однели и ја мислим од 1993., 1994. године, не знам од које године, однета је књига дежурног СУП-а где су догађаји запримани сви, према томе ја око тога немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустимо сад књигу, Ви као шеф реците ми колико је пута било убиство? Не могу да верујем да би дежурни знао а да Ви не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу ја то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За колико убистава је рађен увиђај у периоду од 04. маја до краја јуна?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја то не знам тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било таквих случајева?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није, ја сам навео пример тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте пример из децембра 1992. године. Колико сте имали као шеф Крим. службе убистава у мају и јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали уопште?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја не знам да је имао тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли је било, па не знате број или није било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам тај податак, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је било убијених људи у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, то иде преко, ја вам кажем надлежност је била ако је требао ко морао је бити обавештен Центар Бијељине. Из тих разлога ја нисам као шеф Крим. службе могао да знам да се десило убиство, можда је и било. Кроз «К» уписник се види све да ли је било убиство, ко је обавештен, ко је био упознат, не могу ја сад након 17 година знати шта је, јер ви после тога, ја сам радио до 2002. године у СУП-у, било је можда 500.000 увиђаја, откуд ја знам сад шта је, шта је у ком периоду било, мислим то објективно не може се знати. Значи, имају то, може се видети по књизи, по овоме «К» уписнику, значи по књизи догађаја за примања дневни може се видети шта је се дешавало и ко је био задужен да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те књиге нема, је ли?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Хашки истражитељи су то однели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Крим. служба ваша добила неки позив из Дома културе Челопек да треба да се обави неки увиђај и да ли је ту било неких убистава, ево конкретна питања да Вам поставим?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја нисам, око тога сигурно нисам био обавштен, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били обавештени, Ваша служба?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша служба није била обавештена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја нисам, да ли је ко, не могу ја, као шеф не, нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је било 160 људи затворено Дивичана, Муслимана у Дому културе Челопек, тамо на путу Зворник-Бијељина од краја маја до краја јуна до Видовдана? Питање је јасно и гласно.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Часни суде, ја сам вама на почетку, око тих догађаја ја вам одговорно тврдим да не знам ништа. Значи, то можете преко, Хашки истражитељи су вршили проверу око тога, утврдили су ко је знао, ко није знао, ко је био укључен, ко није. Ја око тога не могу да причам, значи поново понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали први пут да су у Дому културе Челопек били затворени људи и од њих велики део и убијен?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Кад сам разговарао са Хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте то чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Тад први пут чуо, тад сам први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас подсећам да сте под заклетвом.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам, али немам никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, када сте први пут чули да су у Техничко-школском центру Каракај били затворени Муслимани из села Ђулићи, Сјенокос, Хајдаревићи, Бијели Поток итд., пет дана у Техничко-школском центру?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Верујте да не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули у јуну да су ту људи били затворени 700 Муслимана?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У том периоду сам чуо то, зато то се и чуло преко радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули о томе или преко радио станице или у Зворнику или као, што је још боље, као шеф Крим. службе смо као таквог и звали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Као шеф Крим. службе око тога ништа нисам, значи нико ме није упознао као шефа Крим. службе око тога

ништа, ја око тога, не знам који је то период био да су преко радија, они канали, то сам значи, имао сам али нисам ја, користио сам станицу значи само за потребе наше Крим. службе и са дежурним да контактирамо, значи могло је се чути преко станице да се траже људи из Ђулића где су шта су. Шта је било, како је било око тога не знам, кад су они иселени из овога Ђулића, ко их је иселио, по чијем наређењу, како, одговорно тврдим то да не знам, мени сигурно није нико наредио да ја учествујем у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас молим да не дајете одбрану. Значи, питање је било кад сте чули да су људи затворени.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да поставим питање поново, пошто очигледно нисте разумели. А Ви сте рекли тад, ја Вас нисам питала шта сте чули на радију да се тражи, него јесте ли чули да су затворени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, нисам, рекао сам ја, не нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Петка Панића виђали почетком јуна 1992. године као шефа Крим. службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали? Шта је он био, коју је имао функцију?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир? Добро. Знате ли да је он био на Бијелом Потоку кад су ти људи транспортовани, је ли вам причао то?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја Петка Панића знам мјесног, да вам кажем ујутру се ми састанемо на договор као начелник што има заједнички наш састанак, буде ту управник одељења, буде шеф везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за Петка Панића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја шта је Петко Панић радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па били сте на састанцима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем, дозволите да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавам, а Ви.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи, на састанцима је се говорило уопштено о пословима. Ако се шта било конкретно за по линији рада полиције ту је остајао командир, долазили су помоћници његови, заменик командира и значи послове из надлежности полиције и начелнике договарао са командиром и са помоћницима његовим. Ако је по линији криминалитета шта је требало, он је мени саопштио треба то и то урадити. Значи, ја нисам био присутан на договорима између начелника и руководних радника Станице полиције кад се одлучивало о неким конкретним задацима, кад се говорило и кад се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је Петко Панић био 01. јуна на Бијелом Потоку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Кад сте то чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Откуд знам, не знам ко је био на Бијелом Потоку, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икад чули да је Петко Панић био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, ево одговорно сад тврдим да не знам ко је био на Бијелом Потоку, нисам, не знам ни сад, ево не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад чули да је био тамо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас први пут од мене чујете да је Петко Панић био на Бијелом Потоку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма није само Петко Панић, не знам ко је уопште био. Ја нисам рекао да сам чуо, значи не знам, не знам ја уопште ко је био на Бијелом Потоку, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти јутарњи састанци, ко је долазио на састанке у мају и јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па на састанке ујутру обично дође шеф Крим. службе, дође командир, дође шеф Управно-правног одељења, дође шеф везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се прича на тим састанцима у мају, јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: О текућим догађајима, проблемима, има ли проблема службе, шта има да се не може урадити, ако има нешто проблема по линији криминалитета ја извесним шта има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било проблема? Јесте ли имали нека убиства да Ви кажете ево дежурни јавља?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било убистава никаквих?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није. Мени није нико пријављивао, у ствари ја нисам, до мене у то време није дошло, ја кажем у то време ако је било убиства онда је требало да се обавештава Центар јавних безбедности Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам познато да ли је обавештавана Бијељина?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, није, не могу ја сад знати, не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да питамо, Ви сте били шеф Крим. службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам прије 17 година био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ћемо сад, ратни злочини не застаревају, шта да радимо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па знам ја да не застаревају. Ја сам ево сад у ова три, ја сам већ у четири предмета пред судом БиХ где се дотиче материја, откуд ја сад да ли сам сазнао нешто у овим предметима у

којима као адвокат што заступам пред судом БиХ или је то, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, овако. Овај Влада Делић који је био Ваш подређени, каже да је он радио увиђаје и да је то све уредно бележио у своје роковнике. Да ли Вам је познато то да је он све бележио и тако.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не може, ако је Вlado вршио увиђаје он је морао, значи да напише службену забелешку да се заведе. Прво је морало бити у књигу дежурстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите како је требало да буде, ја Вам причам шта је он сведочио...

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро, не знам ја шта је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ..у истрази, да ли Вам је познато да је он радио увиђаје у овом периоду који нас интересује?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте, али не знам шта је сад конкретно, не знамо шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је икада урадио неки увиђај за неко убиство које се десило у Зворнику, на улици, у природи, у затвору?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, ја док не видим, па верујте 17 година је прошло, ја први пут о томе сад разговарама с Вама. Значи, не знам ја, не могу ја као уписник да имам да се види, у «К» уписнику мора све бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сада питам, пошто Ви ништа не знате, ја Вам сад предочавам исказ човека кога спомињете. Каже да је радио кад су била убиства Муслимана, Срба итд., у граду да је радио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, око тога ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви имали неки, рекли сте за овог Марка Павловића да знате човека из виђења итд., да ли сте имали неки контакт са њим у мају месецу или у јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли одлазили некад, знате ли где је тај човек радио, коју је имао функцију?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам ја имао, да Вам кажем, испред СУП-а је могао ићи само начелник да контактира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми молим Вас одговорите на моја питања?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Никад нисам, што се тиче тога никакве службе није ни било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је тај човек радио у то време?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је у то време био командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је господин Грујић био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да ли председник, мислим да је председник Општине био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Јово Мијатовић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Председник Извршног одбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршног одбора? А да ли је постојала нека Привремена влада као орган?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже господин Грујић да је био председник Привремене владе и такве су одлуке у «Билтену», је ли Вам то нешто познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам ја, ја знам председник Општине, сад каква Привремена влада, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте правник па сам мислила можда сте мало прецизније?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, нисам ја, ја знам да је био председник Општине а око тога како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било почетком маја кад Ви постајете шеф Крим. службе, шта је било у «Алхосу» у Каракају, шта је ту било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Како мислите шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било, да ли је била фабрика?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте била фабрика, ја мислим да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се заратило шта је ту било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да је ту да је био тај сједиште, да ли председништво шта је, не знам тачно назив како је те владе из Зворника исто као што је формирана станица тако мислим да је то представници ти српски да су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био некада СУП ту у «Алхосу», МУП?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У моје време не, није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког четвороструког убиства у граду у Зворнику? Многи су сведоци о томе причали.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су нека тела затечена на улици.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Верујте да не могу да се сетим, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Андрић Мато, Андрић Нада, Мешировић Мустафа и Чирак Сафије?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не знам, ја ако је било шта евидентирано, ако је уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам да ли се сећате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не знам, тога се не сећам, не знам, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Ко је био тад председник Суда?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Председник је био Васо Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васо Ерић? Добро. Сећате ли се судије Петра Ристића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био и он ту судија?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и он каже да је једне ноћи у граду убијено 5-6 Муслимана и нека жена и мушкарац, да је ишао на неке увиђаје?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па вјерујте не знам, не сећам се тога, ако је шта је било, ако је било има евиденција, не могу ту сад с овим и с оним, тога се стварно не сећам, нити могу рећи да је било нити да није било, ја о томе не могу тврдити, не знам, оно ако је рађено морало је бити евидентирано, све што је било што су радили инспектори морало је бити евидентирано у «К» уписник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Владо Делић да је он 01. маја упућен у «Алхос» у команду Кризног штаба да обави разговор са два лица која су ухапшена везано за то четвороструко убиство на улици, које је, према његовој бележници за коју он наводи да је водио, 28. априла било у Зворнику у граду убијен један Србин, један Хрват, два Муслимана и каже да га је ту упутио његов шеф директно Ратко Јовичић, да сте му рекли да ће га у «Алхосу» сачекати Марко Павловић и да ту треба да обави разговор са неким лицима која су затворена због сумње да су убили те људе, да је он обавио разговор у «Алхосу» са тим лицима која су била затворена. Он је записао имена, презимена.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја се око тих убистава не сећам, а одговорно тврдим, значи одговорно, никад ја ниједном инспектору, не само Влади Делићу, никад нисам поменуо Марка Павловића, нити сам ја било какав имао контакт са Марком Павловићем, никад и ја чак мислим ако сте рекли 01. маја у мене је породица била у Београду да сам ја значи да сам можда 02. маја, не сећам се сад сигурно да нисам био 01. маја, вероватно и то има евидентирано, значи 01. маја не сећам се тога да ли је било, ко је њега послао, да ли, како, али углавном ако то тврди да сам поменуо Марка, одговорно тврдим да не. Никад са Марком Павловићем ја нисам контактирао ни службено ни приватно у току у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се не сећате, не разумем, да је овако нешто било па га нисте послали, или да није било или шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, не сећам се да сам га послао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га послали? Сећате ли се да је било неко такво убиство?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ако је то рекао то није тачно, ако је рекао да сам га ја, јер ја знам сигурно да никад с Марком Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате ли се да је било овакво убиство, каже Господин Ристић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу се сад ја сјетити да Вам кажем, откуд ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се уопште сећате неког убиства? Овај човек каже да је ишао на увиђај.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сјећам се, не могу се сјетити након 17 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Бијељина радила увиђаје за убиства или Владо Делић, ко је радио увиђаје? Каже судија Ристић.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, Бијељина је морала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како судија Ристић каже да је.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У то време да ли су нађени у ратној зони, шта је, како је, била је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И судија Ристић каже исто да је радио увиђај кад се убије неко у граду итд.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам то ко је с њим вршио увиђај, али морало је све значи бити процесуирано, али не могу сад да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је радио управо са полицијом из Зворника.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро да вам кажем, могуће да је, колико је, шта је урађено ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли могуће да то буде без Вашег знања, то је моје питање?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја се сад не сећам, не могу да се сетим шта је било са те дистанце, то не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже и судија Петар Ристић, сведочио је овде 15. септембра ове године да је радио овај увиђај кад су на улици затечена ова тела, четири тела да је ту био и Влада Делић који је Ваш службеник и каже Влада то све да је записао, да су ишли у ту улицу да су однели те лешеве, да су људи лежали на улици, да је био вештак који је прегледао ту Наду покојну жену али да никакав поступак у суду није вођен и да он није каже чуо даље шта је било с тим, да то није процесуирано у суду. Да ли је Вама као шефу Крим. службе познато да је нека кривична пријава поднета тужилаштву?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ако је то све тако било као што Владо онда је морала бити кривична пријава да иде по непознатом извршиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже да је он поднео кривичну пријаву.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Како ћу ја сад знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја сад с ове дистанце знати да ли је, то је било прије 15, 17 година, како ћу ја знати кад је урађено после на хиљаду увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питала Ви се не сећате ниједног убиства, ниједног увиђаја, кажете да чак то не радите Ви.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нормално не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад рекосте то је радила Бијељина, сад испада да је ипак радила увиђај зворничка екипа полиције? Да ли је могуће или се Ви не сећате, или је немогуће?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Зависи ако је, дозволите молим Вас, значи зависи шта је пријављено, ако је пријављено да је задесна смрт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, убиство?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ако је убиство морала је бити Бијељина обавештена као центар, то одговорно тврдим, то ја нисам измислио, то има правилник, има Закон о унутрашњим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, судија Ристић и овај Влада и ти крим. техничари иду сви мимо правила, мимо Вашег знања?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не сећам се то да је било да су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато да је од половине маја до половине јула постојао на «Циглани» Нови Извор, тамо доле у Каракају где се производе цигле, цреп, знате тамо да је био објект «Циглана», знате о чему причамо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Знам о чему, ја сам у том предмету управо пред Кантоналним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато да су ту били затворени Муслимани неки месец и по, два дана који су радили на производњи цигле итд.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, у то време ми није било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је постало познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам ја, кад је било, можда кад се почело говорити о размени да сам тад сазнао, то знам да су нека лица требала да се размене и то је. Мене нико, да Вам кажем, нико мене званично није упознао нити је то било у мојој надлежности да ја као крим. службеник морам да знам да ли ко је притворен у Новом Извору и што је притворен. Значи, одговорно тврдим да мене није нико упознао око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Боја био ваш радник и у јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је крајем јуна ишао тамо да испитује смрт Несиба Даутовића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Ја знам, чуо сам касније да је била, не сећам се, ако је био значи мора бити. Ја не могу сад да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биће интересно прочитати ову реченицу коју сте одговорили на моје питање.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што сте одговорили «био сам, чуо сам да је касније, не сећам се, не знам».

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не могу, зато Вам кажем, Ви мени сад постављате питање, ја не могу, не сећам се тих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали да је Боја долазио на «Циглану» да испитује смрт.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Слушај, не знам ја ако има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Јовичићу. Када сте сазнали да је Боја долазио да испитује смрт Несиба Даутовића на «Циглану» 1992. године?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма ја не знам то, нити се сећам тога, одговорно не знам, ја кажем ако има, има у «К» уписнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте «касније сам чуо»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја сам пошао да Вам рекнем да сам чуо за смрт у овоме предмету што сам ја заступао да је био смрт једног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Боја са Вашим знањем долазио у «Циглану»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим, нисам Вас разумео опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели? Да ли је Боја са Вашим знањем као радник криминалистичке службе долазио у «Циглану», да ли сте Ви то знали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У «Циглану»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, да испитује смрт овог човека?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја знам ово да је, у «Циглану» не, Нови Извор што је био код СУП-а, зграда СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, о «Циглани» сад причамо, после ћемо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: За то не, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Влада Делић и Стојкић Слободан, звани «Боја» самоиницијативно радили свој посао у оквиру Крим. службе чији сте Ви били шеф у мају, јуну 1992. године у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нису радили самоиницијативно, могло је ако ја нисам био присутан у станици, значи ја сам Вама рекао да сам у то

време обилазио индустријску зону, био сам у Глиници, Шперплочи, Фагуму, Хладњачи, у тим фирмама, значи могло је се десити да они у том док сам ја одсутан да оду на неки увиђај. Међутим, све што су урадили оно би морало бити евидентирано у «К» уписник и мора, није се могло десити да они нешто ураде и да запишу у блоку и да то у блоку остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да постоје ти «К» уписници?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? «К» уписник постоји од 1992. године и то су Хашки истражитељи однели и «К» уписнике и кад су изузели значи сву документацију из Станице јавне безбедности, постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто ми немамо те «К» уписнике, можете ли да се сетите шта је писало у ти «К» уписницима, а што би нас занимало о неким смртима, убиствима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи, морало би да буде да је заведена кривична пријава да ли по познатом или по непознатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовичићу, да ли заиста мислите да ја не знам да би то морало бити. Ја Вас не питам шта би морало бити, ја Вас питам из Вашег сећања питам Вас као сведока човека који је био шеф службе, да ли се Ви сећате да ли је у том «К» уписнику заведено неко убиство?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам. Па не могу се ја након 17 година, ја први пут сад о овоме разговарам након 17 година, како ћу се сјетити, не могу се објективно сјетити, није то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви мислили зашто данас долазите у Београд?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, зато сам и дошао да видим. Ја сам по оваквом времену 6 и по сати сам јутрос путовао из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нажалост, ја нисам крива што пада снег. Да ли сте мислили да Вас ми зовемо да Вас питамо о Вашем послу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не, да Вам кажем, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато нешто о убиствима на Гериној кланици почетком јуна 1992. године?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су ту неки људи Муслимани цивили убијени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Петра Танића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Полицајац био у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У станици? У којој служби?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? У Станици јавне безбедности Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви слабије чујете? Ево ја ћу мало да примакнем. У којој служби је био Петар Танић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицијској станици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Униформисани, значи полицајац је прије рата био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато да је он ишао на Герину кланицу где је било, по његовој изјави, више од 100 лешева почетком јуна?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није, како ће, он је био полицајац, он је био значи у станици полиције где је био командир, њему је надређен командир, помоћник командира, заменик командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је постојала комисија од стране општине формирана за асанацију бојишта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За идентификацију погинулих?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о делатностима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Петар Танић је сведочио у суду и рекао да је он био полицајац који је био задужен за обезбеђивање рада те комисије за асанацију па је почетком јуна једном приликом двориште Герине кланице, сад се зове Каракајско поље, тамо у Каракају било пуно преко 100 лешева, да је ту био и Коста Ерић, да је био и овај судија Петар Ристић који исто каже да је ту био.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То је комисија општинска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је постојала та комисија?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам. Била је, јесте Косту Ерића знам био је председник, не знам која комисија, не знам конкретно шта је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој комисији је био Коста Ерић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, у некој комисији је био, али не знам, не знам ја назив комисије, схватате ли. Косту Ерића знам, Коста Ерић јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су неки људи, шта рекосте да су били на Гериној кланици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма нисам за то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли данас први пут чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да кажем кроз ове предмете да ли сам чуо, али нисам сигурно, у том периоду сигурно нисам то знао, одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте први пут чули да су убијени стотине људи тамо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, ја сад то први пут данас чујем, први пут данас чујем да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неког Ненада Иконића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је био он да ли је он или његов рођак припадник у Жућиној јединици, да ли он или његов рођак, знам га сад је он у Зворнику али мислим да је био и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неки резервни полицајац Ненад Иконић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте, да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био рањен некада?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте у око, да, сад сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом приликом?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам. Како ћу ја знати он је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Па добро реците «не знам». Каже овај Влада Делић да је такође био на увиђају на некој фарми јаја ту поред Герине кланице, каже 22. маја да је ту исто било јако пуно лешева, да је он у бележници уписао, да је радио увиђај 22. маја и каже ту је била нека, дошло до неке крађе и ту је рањен тај Иконић Ненад.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, око тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био резервни милиционер?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, није ми ништа познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Влада је исто радио мимо Вашег знања

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не кажем да је радио, ја се не сећам тога догађаја, не сећам се уопште да је то било. Ја Вам кажем да је се могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Влада Делић да је та комисија за асанацију радила, да се ишло на кланицу, да је ту било место где су одлагана тела, да се ту сваки дан одлазило, да се то причало свуда по граду, да он ту није радио увиђај али да се причало да је то била опште позната ствар да су ту доношени лешеве. Да ли је Вама од тога нешто као шефу службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам откуда њему та сазнања, не, није он мени никад саопштио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вама то није говорио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он баш каже да је обавестио Вас о тим лешевима.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма не, па није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршим реченицу. И да сте му Ви рекли да то није његов посао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није тачно то, то није тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте му рекли да ће то неко други да ради?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Таква комуникација сигурно између мене и инспектора није била кад сам ја, значи ако има да заврши, ако има шта да заврши увиђај кад уђе службена забелешка се напише и оно све, значи ту је процедура, одговорно тврдим да то није такав разговор никад могао бити између мене и Владе Делића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли тог сведока «М» са тог списка? Немојте му име читати. Да ли има «М»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не значи ми име, ово презиме је познато али име ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један радник који је скупљао лешеве, каже ишао је бар 10, 15 пута на Герину кланицу тамо скупљао лешеве, у Техничко-школски центар ишао скупљао лешеве, скупљао лешеве у Дому културе Челопек кад га зову, па на «Економији» скупљао лешеве, знате ли тог човека?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Знам ја њега али ја немам ништа с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато шта је он радио за време тог почетка рата мај, јуни?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Касније, не знам тачно кад сам чуо, чуо сам за то да је управо он ишао и скупљао, зато њега глув је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које је то онда могао лешеве да скупља кад Ви кажете, Ви као шеф службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма не то, касније, већ кад је, да кажем можда кад је прошло након шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се заинтересовали као тадашњи шеф Крим. службе какве он то лешеве скупља кад Ви кажете да нема ту убијених и ништа?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, то је значи, то је и кад је можда после Дејтона да сам ја то сазнао. Ја нисам у то време знао шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могуће да је Влада знао, да је Петар Танић знао, полицајци а Ви шеф нисте знали? Како то можете да објасните?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Петар Танић је био у полицијској станици. Он ако је добио наређење добио је наређење да л' командира, да л' од помоћника или од кога заменика да иде на обезбеђење. Комисија ако је била општинска она је била у надлежности општине. Владо Делић по којој линији је то ишао ја се не сећам да сам га ја послао. Ако сам га послао мора бити кроз папире, кроз евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војне полиције у време кад сте Ви били шеф службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник, ко је био командант?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам. Ко је био начелник војни не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А била је војна полиција?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Била је војна безбедност, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При коме је била војна полиција? При којој војној формацији?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Бригада, да ли се то бригада звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је постала бригада?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам то, откуд ја знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до кад је била ТО, нешто сте рекли да је овај био начелник ТО?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам кад је ТО, не знам ја кад је то прелазило ТО у бригаду, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Добро. А да ли је био тај Марко Павловић за време кад је било то хапшење на некој функцији у Зворнику то крајем јула?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Верујте ја се не сећам, могуће да је било али не сећам се, заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли да нам кажете име неког команданта зворничке бригаде?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па знам да је, ја мислим да је био прво Василић, мислим да је он био први тај, Бобан, Слободан му је име, а после њега ја мислим да је био мајор Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, докле Ви рекосте да сте шеф Крим. службе, до?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па био сам шеф Крим. службе до значи формирања центра 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно од маја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте били?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао притвор у Зворнику у то време, у ратном времену значи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, што се тиче у станици, у станици у просторијама је била једна просторија за задржавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојао неки објект где су се држали затворени људи било Срби, било Муслимани?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Кажем, била је у приземљу у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осим те једне собе, поново питам да ли је постојао неки објект у Зворнику било у граду, било ван града где су се држали затворени Срби или Муслимани ако учине неко кривично дело?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: По линији кривичног дела не сећам се да је неко одређиван да му је притвор. Морало се у Бијељину слати да се, значи притвор је добио онај прави притвор, а да ли је неки приручни притвор био ту, то ја, сад не знам на шта мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на зграду Суда за прекршаје и зграду «Новог Извора» у граду код поште, у граду у Зворнику, шта је ту било у мају, јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем ја у то време нисам ја знао ко је притворен и због чега је притворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала да ли је постојао неки објекат, Ви сте рекли не, сад кажете нисам знао шта је. Да ли је било у «Новом Извору» и у Суду затворених људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја Вам кажем у то време ја нисам знао по ком основу су и да ли су били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били су затворени само нисте знали по ком основу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам знао то, ја сам касније можда сазнао око тога. Рекао сам кад се почело говорити о размени онда сам за то сазнао. Ја сам то рекао да сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали Ви у Новом Извору затворене људе и у Суду за прекршаје у мају и јуну ту у граду код поште?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули први пут да су ту људи били затворени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па први пут кад се почињало у суду требало је нека размена неког лица са Дивича да буде и онда сам тад фактички први пут тад чуо да ту има, нисам ја никад тамо нити сам ишао, нити сам пролазио. Значи, како се улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је Карађорђева улица?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Карађорђева је у центру код робне куће а приобални пут је доле, то је на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у мају, јуну до зграде «Новог Извора», до поште, до СУП-а, до суда?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, до поште јесам али «Нови Извор» је сасвим на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Суд за прекршаје?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па то је ту Суд за прекршаје, то је зграда «Новог Извора», она је тамо иза суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли знали да ту има људи затворених

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам знао у почетку да Вам кажем, у почетку нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте сазнали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па сазнао сам кад се почело горе, не знам који је то период кад се почело говорити о размени да се тај замени из Дивича, тад сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на ово хапшење?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је велика група људи отишла 15. јула из зграде Суда за прекршаје, из зграде у Батковић у логор за размену?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате Батковић шта је било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Чуо за Батковић размену, знао сам да има да је био ту логор. Не. Кад је ко, кад су кога водили, да ли су водили верујте то мене није у то време, ја нисам, значи више сам у томе, ја сам до значи до негде до априла 1994. године највише времена проводио у предузећима у индустријској зони у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су били затворени људи на «Економији», неки цивили Муслимани?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли Милоша Милановића, резервног полицајца?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли да је он тамо стражарио, чувао неке људе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, он је полицајац био, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви, хирург, шта сте Ви?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, откуд ћу ја знати где је полицајац, на којој је дужности, није у делокругу мога посла уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте знали Ви као господин Ратко Јовичић, шеф Крим. службе или као Зворничанин да је Милош Милановић чувао на «Економији»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо неки нервни слом доживео?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад чујете први пут?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Среду Вуковића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Знам Среду Вуковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Средо Вуковић био у мају, јуну, шта је радио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Био је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био његов посао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па био је полицајац, после је био он управник тог затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког затвора?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па затвора, па да Вам кажем немојте мислити, ја у том моменту нисам знао. Ја Вам кажем да сам заступао у предмету пред Кантоналним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви у мају, јуну нисте знали да је Средо Вуковић управник затвора?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам, он је био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте чули то први пут?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја сад да се одредим кад је то тачно било, можда сам сад овај предмет кад сам ја радио да је зато што је један полицајац ту пред Кантоналним судом око тога што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је полиција ухапсила некога у Зворнику у мају, јуну 1992. године?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем било је хапшења а да се сад сетим не могу, вероватно да је било хапшења сигурно, а откуд знам ко је кад ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко хапсио осим цивилне полиције у Зворнику у периоду мај, јун?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па могла је полиција ова полиција и цивилна и војна, не цивилна већ униформисана полиција зависи по ком, ако је по јавном реду и миру било нарушавања могли да они да хапсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Средо Вуковић и Сретен Лазаревић каже да је војска доводила, Територијална одбрана доводила те затворенике на «Економију», «Нови Извор», да ли вам је о томе нешто познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам, кажем Вам и ту сам пред судом БиХ у том предмету бранио, значи где се помиње Средо Вуковић и ти чувари су одговарали за нека, у ствари оптужена су, не у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је хапсио људе те за «Економију», за Циглану?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није ми то познато, нисам у то време знао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове Дивичане нисте чули да су боравили у Дому културе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Рекао сам да сам чуо кад сам чуо у Новом Извору кад је први пут, сад не знам који је то период био кад је око размене се говорило ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција ухапсила те људе и одвела?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу ја, ја нисам сигурно у томе, не знам, нисам учествовао око хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви знали Мику Миљановића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли да је он спровео те људе до Дома културе од града?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, како могу ја знати, по чему могу ја знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам да ли нешто знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Питате ме о полицији, што ја нисам имао ништа са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам о биоскопима него о полицији Вас питам?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па полиција није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви свако јутро идете на састанке, је ли тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није о томе приче било преда мном сигурно, одговор је да није било приче, то Вам одговорно тврдим. Ево ја Вам дајем своју реч у свако доба, са сваким ти што сте поменули да се са мном суоче и да рекне шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може Влада да се суочи он је погинуо.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро Владо, има остали ови који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако буде потребе. Где је Стојкић Слободан Боја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Зворнику је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете он је без Вашег знања ако је ишао у Циглану је ишао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја. Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас. Поменули сте, нисам то схватила, морам признати, да сте Ви после као бранилац или не знам, шта, чули да је он тамо убиство неког Несиба Даутовића нешто испитивао, шта о томе можете да кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, за Боју ја нисам чуо, ја сам рекао ја сам чуо за убиство прво, није убиство умро је за овог што ја знам, значи у овом предмету што ја знам, значи умро је човек у «Новом Извору», што је био у Суду за прекршаје, а за Циглану ја не знам, за то одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом Извору» у граду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није овај?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Циглани не, ако је у Циглани сигурно не, нисам ја за то, не знам, одговорно тврдим да ли се Боја јавио, да ли ја

нисам тад био у станици па је он отишао, значи није се он могао мени се јављати за сваки, он је био у станици, ако дежурни њему јави он је могао отићи на неки да провери о чему се ради, а кажем ако је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да нисте ни знали да тамо има затворених људи, како је Боја знао? Значи, дежурни зна?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја да ли дежурни зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, где је ту логика? Дежурни неки који обавести Боју зна да су неки људи затворени на Циглани а Ви као Бојин шеф не знате, то хоћете да ми кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам знао зато што сам ја у то време можда сам био у Глиници, нисмо ми сједели у канцеларији већ сам проводио, ја сам од ујутру можда једно 5-6 сати био обилазио фирме, ја сам рекао који је мој задатак конкретан био. Значи, ујутру се ми видимо договоримо ако шта буде потребно да се уради, да уради оно што могу, они ураде и свако оде на своју страну. Ја одем у индустријску зону, зону сам значи покривао Глиница и ове фирме које нису у зони биле које су радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да пустимо ту привреду, сад опет нисте ми на крају одговорили ту структуру СУП-а и где ко седи у мају, јуну, које службе, за позорничку-патролну делатност, саобраћајна, шта имамо даље, Крим. служба, где седите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Где је седиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су просторије?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Станици јавне безбедности Зворник где је и сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте сви?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим, нисам Вас чуо опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте сви то сам рекла?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, да ту има полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како седите, Крим. служба, Ви, Боја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: На другом спрату је крим. полиција, Крим. служба, трећи спрат је командир, заменик командира и начелник, на четвртм спрату је било Одељење везе, била је национална или државна безбедност и на петом су биле просторије за униформисану полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ујутру ко се састаје, Ви као шеф Крим. службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Начелник, ко ли је био код начелника зависи, није то било редовно да је баш у то време стално, значи по потреби смо се код њега састајали, ујутру договоримо шта, како, ко где да иде. Значи, разиђемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте ви причали? Да ли се икада у мају, јуну поменуло да негде има затвора, што би требало да буде полицијски неки посао, бар да их сместе ако ништа друго за неке људе који су цивили и да ли сте икад поменули да се десило неко убиство било појединачно, било групно, било масовно па да каже сад тај начелник полиције убили тамо некога или неки лешеве?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: На тим састанцима колегијума одговорно тврдим да није било, да није сигурно било на тим састанцима кад сам ја био присутан. Значи, овај је био заједнички, оно је могло оно што ја поново понављам, значи по линијама рада начелник је могао да остане са командиром, са помоћницима ако је нешто што ја требама са њим да завршимо, ја по линији везе, шеф везе остане код њега, ако су неки детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли Цвјетка Јовића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали у јуну месецу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Њега сам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио он у јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Био резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио, где му је било задружење?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам Цвјетко Јовић је био полицајац. Па колико је било, па било је 100 полицајаца да ја знам ко је где које послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, питам Вас зато што он каже да је био у Дому културе Челопек, он није био тамо у резервној станици. Да ли Вам је познато да су постојале резервне станице полиције?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Познато ми је да су постојале резервне станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека резервна станица тамо у школи у Челопеку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Челопеку јесте постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад Дома културе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је тамо неко био командир те резервне станице полиције?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја мислим баш управо Цвјетко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио он као командир у Зворник на јутарње брифинге, састанке?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио Анђелко Васиљевић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ко? Не и не знам, тога не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Цвјетко Јовић био управник тог Дома културе где ти људи седе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: За Цвјетка Јовића сам, значи да је он био, то сам знатно касније, он је сада негде у Русији, њега сам ја почео заступати у предмету везано за то, те детаље сам од њега сазнао, како шта је било пре тога не. Значи, против њега се води поступак у Кантоналном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, он је у Русији?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, у одсуству му се суди то?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му се суди у одсуству?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи шта, ништа?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: По ЗКП не може у одсуству код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, је ли? Добро. А да ли Вам је познато да су ти резервни полицајци, има један сведок «П», можда га нема ту, па Милош Пантић, па има њих пуно чували тај Дом културе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја то не оспоравам да нису и да нису били али ја у то време то нисам знао, нити сам могао знати нити сам, значи нико ме није око тога ни упознао нити је било потребе. Вјерујте да смо ми и том истом Влади Делићу је на терену су пуцали изнад главе из аутоматске пушке где сам ја после морао отићи приликом одузимања трактора, путничких возила и шта ја знам. Значи, ми смо имали проблема око криминалитета тако што смо одузимали те ствари, предмете који су украдени, који су од избеглих лица остали, значи путничка возила, машине и то остало. Пуне руке око тога посла, значи ја сам највећи део времена проводио у предузећима тако да једноставно нисам се ја са командиром. То можете ево Петко, нек позовете, никад на ту тему ја с Петком било ни о чему ни било којим Миком Миљановићем, помоћник, није никакв проблем да ја седим с њим очи у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека јединица Гогићева?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су ти људи припадали и ко су ти људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, Гогићева јединица њих је довео колико ја знам Пантелић, кад је он дошао да су они отприлике. Да ли је он њих довео а то кад су они у то време кад је он дошао и они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они припадали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Верујте да не знам, да ли су формацијски припадали станици, војсци, верујте да не знам. Носили су униформе, у периоду знам сигурно да су били кад је дошао овај Пантелић начелник

са њим су, шта су, како су нису могли бити директно под Министарством унутрашњих послова из разлога што нису били у радном односу. Е, сад како је он њих ангажовао није, те детаље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је неки инспектор Милан Станковић тамо из Бијељине долазио да истражује те неке злочине ту везано за оно хапшење о коме смо причали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Милан Станковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је радио у крим. полицији при војсци, при корпусу, да је долазио, сведочио је у суду и говорио је управо о томе да је водио неку истрагу ту, да је долазио, да је испитивао оштећене, један који је остао без увета?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Верујте да се не сећам, па то је период, има неких ствари којих заиста не могу се сјетити, верујте да се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неко код вас у јуну, јулу по информације да ли су неки људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Долазило је њих, па било је да вам кажем стотину лица је код мене долазило, на стотине пролазило кад сам у канцеларијама, упали су и са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да су добијали информације да је то било познато, да су добијали извештаје да постоје логори за Муслимане на територији града, да су неки аутобуси скренути, да су људи убијани итд.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, тај извештај ја сигурно ниједан, ако има извештај, извештај је морао бити потписан. Извештаје ја које сам слао слао сам и центру Бијељина и Романијском центру, искључиво су били око резултата крим. службе и шта смо ми урадили. Значи, ти извештаји су достављани центру Бијељина и Романијском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта сте у тим извештајима слали, о чему сте Ви писали у тим извештајима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ако је било одузимања робе, ја не знам сад конкретно шта је било, шта се у току месеца радило, значи уноси се. Не могу ја сад конкретно знати шта је у којим извештајима. Значи, све комплет што се десило у току месеца што је се радило у извештају се приказивало, било шта да је се провере ко је вршио, било шта да је се радило морало је бити у извештају обухваћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али то није одговор на питање. Шта сте писали у извештајима то Вас питам, не било шта да се писало писало би се? Ја Вас питам да ли се сећате шта сте писали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Кажем, ако су били, значи колико је одузето предмета, шта је било, је ли било провала, није било провала, да ли је

било, мислим око тих полицијских, па не могу ја да знам шта су, значи о раду шта је се радило у току месеца. Е, сад шта је се радило конкретно у сваком дану или у месецу, не могу ја сад знати шта је конкретно, имате у тим извештајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Крим. служба је радила само привредни криминал, је ли тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не привредни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радила?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Радила је, да Вам кажем, радила су имовинске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имовинске и то?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Око значи имовинских деликата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само имовински деликти?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Радили су ако је било задесних смрти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А насилних смрти није било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Па не тврдим да није било, ја Вам кажем у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било у извештајима насилних смрти?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сећам се, како ћу се сад сетити да ли је било, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је било насилних смрти у рату?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не сећам се, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Мора бити, ако има евидентирано у «К» уписник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познат неко да је радио при полицији да су га звали «Црни», Капетан «Црни»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: «Црни» јесте познат а ко је, шта је, ко је га довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај човек?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја сам њега као «Црног» знам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговор је не. Добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим у то време кад је био и начелник Пантелић да је он био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, како дошао, у којој формацији је придошао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, па нисам ја, како ћу ја то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неки контакт са војним полицајцима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, ја сам могао имати контакт са Студеним у које време је био начелник безбедности са Студеним њега

сам познавао, а ове остале, конкретно војне полицајце не, а начелника безбедности да само не знам у ком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок «Седам» ту што пише, да ли га се сећате из овог периода о коме ми говоримо?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «Седам», број «Седам», немојте читати име?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ако је на овога, то је наставник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он био у војној безбедности?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја не знам да је он био војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: За Студеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајте реците шта је ли тад био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да, са њим сам контактирао кажем, у ком је он периоду био не знам, било је мењали су се, чак и неки пре њега не сећам се имена, знам да је последњи био Драго Николић кад је дошао за начелника безбедности, било је, више су се они мењали тако да ја не знам ко је кад у ком периоду био. Овога се сећам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па сећам се њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радила војна полиција, је ли радила нешто? Ви кажете нисте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам ја, откуд ја знам шта је војне полиције посао. Значи, њихово је било привођење војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Петар Танић, Ваш колега, да је овај «Црни» био при МУП-у, да је водио неку групу од 12 људи, да су носили полицијске униформе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам. Ако њега, није мени начелник Пантелић мене око тога упознавао и реферисао нити је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били у хотелу «Дрина» смештени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ја не знам тачно који је то могао бити, у мају месецу а који је тачно, ја мислим у мају још док Кула није била, док Кула није била ослобођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Петар Танић да сте Ви њему тада били шеф док сте били у хотелу «Дрина» а после сте прешли у град.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ко ме сам шеф био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Танић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: А коме сам шеф био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже док сте били у хотелу, а после више нисте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: А коме сам био шеф, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петру Танићу који то каже.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма не никада, па боже драги, имају и евиденције у МУП-у и све пензионисан као полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неки Ратко Јовичић тамо да је био у полицији?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви? Добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Петар Танић никад одговорно тврдим, Петар Танић никад није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад био начелник Центра јавне безбедности у Бијељини који је био задужен за све ово за шта Ви нисте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим да је био Петар Будиша, да ли је баш у то време или пре ја не знам, Петар Будиша јесте а сад прије тога верујте то се мењало онда сваких можда пар месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу се сетити ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још да Вас питам. Нисам опет схватила зашто ови дођоше, зашто су ухапшени овај Жућа и ова његова група и те друге групе кажете Пиварски и неки још? Шта су они то правили у мају, јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја по мојој линији знам шта су, да је било проблем није се од њих могло одузети ако су возили нешто у својим возилима, морали смо да обавестимо војну безбедност, значи није се могло од њих одузимати што се тиче то, а шта су они по терену ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је требало, да им се одузима па није могло да се одузима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Па да ли су то путничка возила, да ли је шта било, да ли је нешто вожене машине и шта ја знам, оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Репића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, шта сте чули и кад?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па чуо сам, то је било касније да је Жућин брат, то је оно кад је била та акција тад сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем јула 1992. године?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Не у том периоду ја нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју акцију причате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја говорим о акцији кад је МУП похапсио, тад сам то сазнао те неке детаље да је за Репића да је био брат Жући, даље ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте сазнали тад крајем јула 1992. године за Репића? Ко је тај, осим што је брат Жућин шта, јесте ли чули нешто да је он радио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам ја о Репићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма јесте ли чули да је тај Репић побио за Видовдан 20 људи у Дому културе у Чelopeку?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ма нисам, нисам ја знао, нити сам знао Репића нити сам чуо, нити ми је ко то, једноставно нисам ја, ја у то време сам радио свој посао и нисам ја, знам зашто сам био задужен, ни с ким нисам на те околности причао, то одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то 2001. године кад је долазио тај Хашки истражитељ где је обавио разговор?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У хотелу «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума да ли знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који месец је био, лето, зима, јесен, пролеће, шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам. Вероватно у станици у Зворнику то има вероватно евидентирано. Па већином су њих позивали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте. Шта су они одузели да Ви знате, каква документа која сте Ви евентуално сачињавали за време рата?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја знам да су, значи ја мислим да су однели тај «К» уписник, однели су из Крим. службе што је крим. полиције и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то њима дао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим? Нису, то није та група која је обављала, то је друга група која је дошла у СУП и извршила преглед документације, значи то су два различита догађаја. Значи, обављен је разговор, ово је после било, не знам тачно који је период кад су дошли, кад су претресли комплет СУП значи и однели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су претресали СУП, после вашег разговора, после 2001?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не могу сад да се сетим верујте. Да ли је то било прије или после, не знам, не могу стварно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама саопштио да су они одузели нешто?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па одузели, ја сам био, однели «К» уписник, однели ону свеску шиктарицу, распоред Крим. службе, знам да су после из полицијске станице не знам шта су однели. Ја знам да су однели, нисам сигуран да ли су однели и ону фотодокументацију оклопни воз Жућин што је био, да ли је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нас тај воз не занима.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро знам, али ја вам кажем шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нас не занима тај воз, верујте ми апсолутно ме тај воз не занима.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја говорим шта је из крим. полиције изнешено, а шта је однешено из полицијске станице то командир треба знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде реците ми шта је из Крим. службе однешено?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па однешено је, однешена је свеска шиктарица, значи у којој се водило од деведесет не знам које године распоред радника крим. полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим распореда радника шта је се водило?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Однешен је «К» уписник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте ми реците шта је у «К» уписнику писало?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У «К» уписнику је значи евидентирано све које су мере и радње предузете штампало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али Ви кажете не знате да су увиђај предузимали, Ви не знате ово за Владу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не могу ја знати, па не могу ја знати који је то временски период. Ја Вам кажем има дневник догађаја у полицијској станици и има при «К» уписнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, узмимо да немамо тај дневник и ја Вас питам као шефа Крим. службе да ли је Вама познато да ли су рађени увиђаји у мају и јуну?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, то ја се не могу сетити, не могу. Увиђај јесте а шта је конкретно вршено ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли можда неку жену Споменка Стојкић из Чelopeка што је била затворена тамо 75 дана у граду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Чуо сам за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па чуо сам за њу, име ми је то познато, не знам детаље шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, чуо сам за њу као жену, име ми је то познато не знам конкретно шта је по ком основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то нека глумица, позната жена из Зворника?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, име и презиме ми говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте о њој чули питам?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Забога па не могу ја знати шта је прије 17 година, ја Вам кажем ја сам можда 1000 имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ово што сам Вас питала да је била затворена? Хајде да Вас питам тако.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сећам се, могуће, не сећам се. Не могу ја сад да кажем сигурно јесте или није, могуће, не искључујем да није. По ком је основу била затворена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, она је била затворена у Суду за прекршаје?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без осуде, без решења?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, морала је бити онда, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим шта сте чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Мени је име познато али не знам, не сећам се, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте чули, не знате ништа? Добро. А да ли знате овај Сретен Лазаревић шта је он радио, која је његова функција била?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Резервни полицајац он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је био распоређен?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем, ја сада то знам, зато што сам у том предмету био, где је био он заменик управника у «Новом извору», а у то време када је био, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била тајна да је он био заменик?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није, али није једноставно, па није мене интересовало овај, структура полицијске станице. Ја сам имао конкретна задужења јер см по линији рада морао да известим начелника свога у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само знате нешто што Вас интересује или као полицајац ту из те зграде чујете ко где ради?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Мене је искључиво интересовало оно, мој део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се браните од тога да не чујете оно што Вас не интересује? Како не сазнате нешто што Вас не интересује?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам ни са ким око тога, у вези тога причао. Значи, проводио сам време конкретно, рекао сам где сам и на којим пословима. Једноставно, нисам ни са ким са терена, да ли ће која акција бити, неће акција бити, хоће ли војска бити. Верујте да су жене у Зворнику више знале када ће акција бити него многи мушкарци. Једноставно, није ме интересовало, војска је по својој линији радила свој посао, мене је интересовао мој посао. Шта је ко причао, како је причао, то мене није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам имао своју породицу, своје проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у Вашој служби доношена нека решења о задржавању неких људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ако је задржаван, вероватно да јесте. Да ли је у то време било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли су?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам, не могу, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Јовичићу, ја сам члан већа, судија Оливера Анђелковић. Председник већа Вам је предочила једну и другу оптужницу. Да ли има нешто да Ви знате од овога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, о тим догађајима.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ништа?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Једноставно нисам, да Вам кажем искрено, значи у то време овај, ја сам се интересовао, нисам био радознао да ја оно што није делокруг мог посла, да са неким причам, да питам, да разговарам, да, значи, свестан сам у то време био, значи то отворено сада говорим, свестан сам био да ће некада доћи време да се за неке, оно што треба, да ће се одговарати. Према томе, ја сам и у то време био дипломирани правник, прочитао сам доста литературе из Другог светског рата и све, према томе, једноставно нисам. Онај делокруг што ја сам морао да знам, што је мени наређено да урадим, урадио сам, што је у складу са законом, сигурно мени нико није у то време, нити ми је наредио, ни директно, ни индиректно, нити је могао наредити, не бих извршио да је оно што је мимо закона, да ја направим кривично дело. Значи, једноставно ја сам се сконцентрисао на тај делокруг посла који је био мој и нисам ја на то овај.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, ниједан догађај из ове обе оптужнице Ви не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам детаље.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте чули за место Козлук да су се неки људи одатле иселили?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, јесам ја чуо касније, у неком времену, али није једноставно, нисам се око тога, ја ни са ким нити сам разговарао, нити питао, нити што. Прво, није то било у мени, нисам ја, ко сам ја да будем ја упознат око тога. Неко ко је то, ко је организовао то, тај зна ко је био организовао, ко је донео, ја око тога немам појма. Неко је морао донети наређење, верујте да ја то не знам и не могу знати ја.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, не знате, ту да завршимо, кратко ми одговарајте. Реците ми, јесте ли, кажете ова Жућина група, којој формацији су они припадали?

Comment [o1]:

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, ја не знам, вероватно, ја не знам да ли су војсци, ја не знам, ја не могу то, па не могу ја знати, нисам ја имао увид у то да знам коме је Жућа припадао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Којој војсци су припадали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Војсци Републике Српске. Да ли су били при, овај, територијалној, ја не знам у то време да ли је била територијална одбрана, да ли је била, мислим, не могу ја сада да не бих ја сада напамет причао, не знам да ли је била прво територијална одбрана, да ли је бригада, да ли су били у саставу територијалне одбране или да ли су у саставу бригаде. Ко их је довео, што их је довео, како, то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Што сте Ви за њих рекли у Вашем исказу да су они паравојна формација?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, тако.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је територијална одбрана паравојна формација?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, да Вам кажем, ми када смо, тако смо их у то време звали и тако када је било, речено је да су паравојне формације.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да нису под контролом војске, највероватније због тога, ја детаље, мени нико није посебно образлагао због чега. Значи, када су дошли саопштили су нам да ће се похапсити паравојне формације, значи да нису, толико могу да закључим, да нису, вероватно, ја претпостављам, да нису биле под овај, контролом војске или да су се отели од контроле војске, али ја то не могу сада са сигурношћу знати. Значи, тај израз се употребљавао и тада и после, да је паравојна формација.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, јесте чули за неког мештанина Зворника, «Бубица» се зове?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: «Бубицу» јесам, знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли знате, шта се том човеку десило?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Знам, то сам касније чуо, у то време не, нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а шта сте то касније чули, шта се њему десило?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, чуо сам да је убијен, то је већ ово када је овамо, можда ови већ када су хашки истражитељи почели да раде то, када су долазили, али у то време.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које је то године било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја које, не могу ја сада да се сетим да ли је то било после Дејтона, да ли, шта ја знам, али у то време сигурно нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, какав је био однос између Ваше полиције и територијалне одбране у то време, мај, јуни?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја, крим. служба никакве контакте није имала са представницима територијалне одбране. Ако је имала, то је могло да по линији командир или евентуално начелник, мада и начелник пре него командир, сада ја не знам то, да ли су они имали, ја то не знам. Али што се тиче крим. службе, никакве додире ми нисмо имали са, нити сам ја могао као шеф крим. службе да контактирам без начелника. Значи, начелник је то тај који, овај, који је испред СУП-а контактирао са територијалном, било са цивилном влашћу и све, да ли је водио командиру или није, то ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте некада били на неким заједничким задацима, полиција и територијална одбрана?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи не, ја, крим. служба не, колико се ја сећам, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви не, али.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да ли је војна, да ли је ова полиција униформисана, ја не знам да ли је била по линијама, вероватно где су линије држане, да јесте, а ја не знам сада где су биле, да ли је било заједничких линија, овај, одбране, не знам, мислим, то могуће да су, али око тога, то ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И, реците ми још једно питање. Сада Вас не питам као шефа крим. служба из тог периода, питам Вас као грађанина Зворника из тог периода, да ли сте чули за једно једино убиство неког Муслимана у том периоду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1992. године? Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ни за једно нисте ни чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, да Вам кажем, ево сада ћу Вам ја рећи. Ја сам једино, то сам видео 1992. и на телевизији је било, овај, Изет Сабировић значи то је приликом ослобађања ових, то је пар људи набројано, ја не могу сада да се сетим. Знам, сећам се зато што сам познавао се са човеком добро, овај, ветеринар је био Изет Сабировић. Значи, приликом, они који су, било је ту, ја мислим да је после нестао и Фехим Кујунџић професор, то да, а ово после не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да се иједно муслиманско село иселило, било добровољно, било принудно са територије општине Зворник, да Вам ја сада не бих набрајала која су све исељена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја не могу се сетити, ја сам касније чуо за Козлук и чуо сам за Ђулиће, то сам касније чуо, али не у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули тада да се исељавају села, Дивич?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем, то ја, ја Вам кажем, у то време када се то дешавало, одговорно Вам тврдим да нити сам знао, да ми нико, ни директно, ни индиректно рекао да ће то бити, нисам знао. То одговорно тврдим, пред Богом и пред народом и свугде да нисам. Значи, много касније сам чуо за то, да је било. Шта сам ја могао да урадим? Нисам, не могу ја да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како објашњавате Ви себи као некоме ко је дипломирани правник, ко је вишегодишњи радник полиције у то време, на том месту, како Ви себи објашњавате да ништа не знате? Како је то могуће? Да ли сте се запитали, како је могуће да ја будем тамо, три године, четири године, да се дешава то што се дешава, што све то чујете касније, како је могуће да ја то нисам чуо, да ја нисам то сазнао, ни службено ни приватно?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Одговорно Вам тврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте ми то, то сте рекли милион пута у овој судници, него ми само реците, како себи објашњавате како је то могуће, да ли имате неко објашњење, како је могуће да Ви као припадник полиције не сазнате ни на који начин о томе? Да ли је организација живота и деловања, власти у општини, организовање полиције у тој општини било такво да спречи, практично да спречи све непожељне да сазнају о неким догађајима, како је могуће, разумете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам како да Вам објасним, ја сам рекао моје конкретне задатке које сам имао, мене друго није интересовало, значи нисам се у то време ни трудио да ја сазнам, нисам био у контакту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је објашњење то што Вас није интересовало или?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам ја био у прилици, прво да нисам ступао са тим људима у контакт који су на тим местима били, који су могли те информације да дају. Значи, једноставно сам се држао по страни, овај, држао сам се по страни, држао сам се свога посла, по линији рада сам контактирао Центар безбедности Бијељина и МУП-а, а ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате ишта из домена имовинских деликата, привредног криминалитета, тада из тог периода, везано за «Глиницу», или ето, везано, не знам ни ја, за те неке објекте које сте Ви покривали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам, да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате тако чега?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ви овај, ја не знам како да Вам објасним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него покушавамо, господине.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1993. године сигурно је било, 1992. не знам, 1993., 1994., 1995. и 1996., сигурно смо имали кривичних дела по општем криминалитету од 1992. значи до 1996. године. У 1992. нисмо, ја мислим да смо у 1993. имали по привредном криминалитету. 1994. смо имали где су била два председника извршног одбора, имали смо изузетне резултате по привредном. Значи, интенција је била и нама је од МУП-а била да се ради криминалитет, значи овај општи криминалитет и привредни криминалитет, да се спречава, да се процесуира. Око овога што.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви 1979. године били инспектор за привредни криминалитет?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је тамо био у Станици безбедности или како се то већ звало у Зворнику, да ли је било инспектора за крвне и сексуалне деликте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, било је у време када сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Те 1992. године, ко је то био?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1992.?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, није био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ово време?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није, није, то касније формирањем Центра онда су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од 1979. до када је било, па је онда престало да буде?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1979. је било, 1979. били су, али су опет долазили из Тузле, овај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него о Зворнику Вас питам. Ви сте у Зворнику инспектор за привредни криминалитет?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До када, до када?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, био сам до 1992.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До када?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи, инспектори који су радили у станици у Зворнику, они су радили, радили су, овај, задесне смрти, значи, неко се обеси.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До када сте Ви инспектор за привредни криминалитет у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, до избијања сукоба 1992. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До избијања сукоба?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До 06. априла?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тада било, на дан 06. априла и инспектора за крвне и сексуалне деликте у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја Вам кажем, у то време, није та стриктна та.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Систематизацијом и тако даље?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте, ови који су радили, али су радили, значи, задесне смрти су радили, убиства ни тада није радио ниједан инспектор из Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте о томе.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Морам Вам мало појаснити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чему инспектор, остало ми је нејасно потпуно, чему инспектор за крвне и сексуалне деликте у Зворнику, а да не ради свој посао, него шта, да телефонира? Па, то може и дежурни, да обавести Бијељину, то може било ко.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам како да, значи није то само у Зворнику, то је било тако од МУП-а Републике Српске, значи регулисано да станице не могу вршити убиства. Инспектори у станицама су вршили задесне смрти, јесу силовања, сва сложенија кривична дела радио је Центар или тада звани међуопштински СУП. Мислим, ту има, има структура тих шта је, то се у МУП-у и данас може добити, и данас шта раде, овај, припадници Станице јавне безбедности, инспектори.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Јовичићу, овај, ја стварно стичем утисак да Ви упорно и свесно избегавате да одговарате на питања. Него идете са неким дигресијама, около и тако даље. Одговорите, ако знате, ако знате одговор на оно што Вас питам, одговорите, а ако не знате, реците не знам, не сећам се и тако даље, немојте овако широко. Ја Вас питам, ако сте Ви од 1979. године до 06. априла 1992. године у Зворнику у Станици јавне безбедности,

инспектор за привредни криминалитет, и ако у том истом периоду у Зворнику постоји инспектор за крвне и сексуалне деликте, ја Вас питам, ко је то, а не да ли је он радио или није радио, само Вас питам ко је то, именом, презименом?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу сада да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако се сећате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу сада се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците, не сећам се.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли таква особа, која ради те послове у овој станици, постоји од 04., 05. маја, током маја, током јуна, током јула, те 1992. године или не?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не постоји?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не постоји? А шта је било са оним, са тим човеком који је био до 06. априла, шта је било са њим?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Било је Муслимана, ту Муслимани који су отишли, који су напустили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислите да је то у питању?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Има људи који су отишли у пензије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта раде Владо Делић конкретно, односно Слободан Стојкић, у смислу функционалне поделе послова?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У то време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко шта ради?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Они су били инспектори за општи криминалитет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Обадвојица?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Обадвојица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само за општи криминалитет?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: За општи криминалитет, да и они су радили ове, Стојкић је имао средњу спрему, а Владо са вишом и значи у Зворнику, могао је на тим пословима са високом стручном спремом да ради, јер није био, нису ни у ком случају они, да су они, било који да је био инспектор за крвне и сексуалне, не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да су радили то?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, можда шта су, ја не знам шта су они радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они могу без Вашег знања да овај иде на увиђај са судијом Ристићем, једини судија.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па зависи шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, судија Ристић радио увиђај, дође судија, човек, овде посведочи, «био сам на увиђају са Владом Делићем». Што би Владо Делић ишао сам својом вољом да увиђа четвороструко убиство на улици у граду Зворнику, зашто би то радио, писао у својој бележници? То се поклапа изјава са Ристићем.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Он је могао ићи на идентификацију, значи да се изврши ако су била, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја се не сећам тога, није да не знам, не сећам се, не могу се сетити, не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дозвољавате могућност да је то било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, дозвољавам, нормално да дозвољавам, нисам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дозвољавате да је Боја ишао у «Циглану» да истражује зашто је човек неки мртав?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам ја негирао то, ја дозвољавам. Сада, да ли сам ја био упознат, да ли сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда то раде мимо своје надлежности, када кажете, Ви само то Бијељина ради убиства, зашто њих двојица раде, ко њих то задужује, Ви или неко из Бијељине?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Они су, ако су, морали су, ја не знам, то они морају да објасне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су морали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То они треба да објасне, због чега су и како, кога су обавестили након тога. Значи, ако су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу, па Влада Делић, ја сам Вам рекла шта је Влада Делић рекао, да сте га Ви послали, да сте му рекли да се јави Марку Павловићу. У каквим сте односима Ви били са Владом Делићем?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, био, ја сам би, овај, шеф, а он је био инспектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у коректним односима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У коректним, јесам био у коректним односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би Влада рекао да га Ви шаљете код човека у «Алхос» и да ће му он показати људе који су због тога затворени? Који је мотив његов да тако нешто каже?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То одговорно тврдим, ја никада Марка Павловића, уопште нисам ни контактирао никада нисам, одговорно

тврдим, због чега је, како, ја то не знам. Одговорно тврдим, никад ја са Марком Павловићем нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тог Сашу «Робију» помињу и други сведоци, није он једини који то помиње.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја, да Вам кажем, ја не искључујем могућност да су они, ја када сам био, ја нисам био у станици, значи они су остајали у станици а ја сам ишао по фирмама. Да нису они отишли, шта су радили, ја се не сећам, да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сада да Вас питам, ја се извињавам колегу сам прекинула, наравно, овако, значи ово сада што смо говорили о овим убијеним људима, то је несумњиво утврђено, то није спорно, не знам да ли сте чули, вероватно нисте чули да су ти људи ексхумирани, идентификовани, на стотине људи и тако даље, значи нећемо се сада спорити око тога да ли су се та убиства десила. Пошто сте Ви рекли да крим.служба зворничка то не ради, ради Бијељина. Реците ми име човека који је онда радио убиства, ако је радио у Зворнику, ко је онда тај био који је долазио физички, значи мора да седне у Бијељини, па педесет километара па дође у Зворник, па се јави Вама, па каже, ти ниси надлежан за убиства, ја сам, пошто сам ја из Центра јавне безбедности. Ко је био тај човек?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То је долазила екипа, ја не знам, Ви то овај, ја доиста немам намеру ни да било шта, овај, ја настојим максимално да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште да причате шта настојите, да не би то улазили сада у полемику, само ми одговорите, како се човек звао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам ја како се звао, екипа из Бијељине је долазила, инспектори и крим. техничари, да ли један, да ли два инспектора, зависно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак је долазила? Па ја Вас питам малопре, Ви кажете, није ни било убиства. Зашто су долазили када нема убиства, ко је долазио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја говорим, ако је долазила, под претпоставком да је долазила, ја говорим да је морао за убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе без Вашег знања и ако долазе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Они би требали мени да се јаве, нормално да бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам се јављали из Бијељине?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу се ја сетити, судија, ја не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не знам, не могу се сетити. Али, долазила је екипа, није то, и данас је то регулисано да долази екипа, то

је двадесет инспектора било, дежурни за увиђај ко буде, тај дође, ако је долазио. Ја нисам рекао да је он тада долазио или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете, ако је долазио, то нам апсолутно ништа не значи.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја, ја сам Вам рекао, ја се не сећам тога, јесу ли и када су долазили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још нешто, па ће колега да настави. Није ми јасно оно, у једном моменту на питање колегинице сте рекли, знао сам ја да ће једног дана доћи до овога, да мора нешто да се одговара. Ја се извињавам што парафразирам, у том смислу сте рекли. За шта сте то знали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, да Вам кажем, прво ја за тај сукоб нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми то причати сада.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја истину говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта сте знали да ће се одговорати када ништа не знате да је било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Знао сам да све оно што ми је, то ми је мој отац покојни говорио који је учествовао у Другом светском рату, да се клоним тих свих, рат је, ратни је процес, дешавају се, значи то ми је без да је се шта десило, то ми је у глави било, значи једноставно, сконцентрисати се на свој посао. У делокруг рада војске и полиције ја се нисам мешао и нисам се интересовао, нисам ни са ким о томе разговарао, нисам добио са стране никакве информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио онда Ваш посао ако Ви нисте, ко је радио, осим Владе Делића и овог Боје, ето човек ишао тамо, чуо убијен неки Несиб Даутовић, па оде тамо да испитује сина његовог, који је затворен у «Циглани», што Ви као полицајац ништа не знате. Ко је онда то радио, осим њих двојице, да ли је још неко радио?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, нема, они су били, ја сам радио, ја сам рекао ја шта сам радио. Не могу ја сада, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Једноставно ја не кажем да то нису Боја и Владо радили, мени, ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су радили без Вашег знања?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није, ни мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате, зашто они раде нешто мимо Вас, ко је њима рекао да Вас не обавештавају, да ли је неко њима рекао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја Вам ово, ја не знам конкретно шта су ме обавештавали, шта нису, то је, да ја не могу знати шта сам ја њима

конкретно одобрио, шта нисам, зашто сам упознат, зашто нисам. Ја не кажем, ја не знам, ја се тога не сећам, тог детаља се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није немогуће, само се не сећате. Да ли је Вама као правнику, као шефу крим. службе познато да је доктор Радован Караџић 17. јуна 1992. године донео одлуку о оснивању Државног документационог центра за истраживање ратних злочина против припадника српског народа, да је донета таква одлука и објављена у «Службеном гласнику српског народа у БиХ»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Могуће, одлуке су доношене, ја не могу сада да кажем сто-посто да знам или да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је таква нека одлука донета?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не сећам се, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви постуали у складу са том одлуком?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тога се не сећате? Добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није се могло тада, да Вам кажем, није се тада могло ништа ни поступати. Прво, ни тужилац, мислим, сада је са ове дистанце другачије, а онда је другачије било, када се то дешавало, ја једино то могу да кажем, а.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је постојала у Зворнику криминалистичко-те хничка служба?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, био је један техничар, није да је служба, него је техничар је био у то време, дошао је ја мислим крајем маја да је дошао један.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је дошао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Један техничар, али није имао, малтене, никакве оне овај, те, овај опрему за вршење увиђаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је имао фотоапарат и метар?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Фотоапарат некакав?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, има један, набављен је један али неки посебно није, кажем, посебно није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то био у мају 1992. године?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја мислим Драго Дамјановић, Драго Дамјановић један.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Драго Дамјановић?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли сте Ви чули за неки шверц «Голфова» из Сарајева преко територије општине Зворник и

ако јесте, да ли је Ваша криминалистичка служба радила што по том питању?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, ја се сећам, јесте рађено, али то детаљно, јесте рађено, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте рађено, то јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате неког имена које је помињано у вези тога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које сте обрађивали у вези тога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате неког имена које сте обрађивали у вези тога?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не. Јесте рађено, око тога била је та акција, око шверца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте чули за неку исплату Аркану, неких милион марака?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа, никакву или?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам никакву, ја сам за Аркана сам само чуо да је долазио, то значи касније да је долазио у Зворник, да је био у Малом Зворнику, то је што о Аркану ја знам, али даље око детаља о Аркану, шта је, ни ја са њим нисам у његовој близини ни био, ја сам Вам рекао, ја сам негде када је Зворник, док је Зворник, нисам био у Зворнику, ја сам значи можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате себи да, знате из тог периода и чули сте за шверц «Голфова», дакле то је нешто из сфере тих имовинских деликата и тога је било, а да не знате ништа о убиствима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, сећам се зато што.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема везе кога, да ли Срба, да ли Муслимана, о убиствима грађана Зворника на тој територији и у том периоду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја то, конкретно се тога зато што смо у крим. служби то обрађивали и ја мислим да се после из МУП-а укључило, да је то ипак, већа је то акција била. Ја не знам ко су, не могу да се сетим имена која су се помињала, овај, али то је већи, шири је то круг био и тога се, из тога се разлога сећам, а не што и то сам конкретно ту био, то сам, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви шта предузимали и контролисали, транспорте камионима роба са територије општине Зворник овамо према Србији, дакле, Ваши људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, био је конвој неки да се оно, добио си од Министарства да се, ако су конвоји, да се претресе, не знам који је то све период. Да, било је претреса конвоја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо овде приче да су неке робе.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: А то је више радила полиција, али то мислим да је било после. Ја мислим да је тада формирана овај погранична, није, то је више у њиховој надлежности било. Ми смо по потреби некада инспектори се укључили да ако камион треба претрести или шта, овај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је полиција давала какве дозволе, одобрења?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је полиција давала какве дозволе, одобрења или?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам то, верујте, не знам то, то је на мосту, то је на мосту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко други давао дозволе и одобрења?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: На мосту, на мосту ту је радила, да ли је то ПГ полиција, да ли је била тад баш да ли је формирана, да ли је посебно издвојено као станица, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо неке приче и ја сада покушавам те приче да повежем са Вашом делатношћу из тог периода на начин како Ви то причате. Ако је Ваш посао привреда, привредни криминалитет, имовински деликти, а знамо да са те територије што регуларно, што нерегуларно, иду и «Голфови», иду и разновразне робе, фрижидери, шпорети, грађа, црепови и не знам ни ја што или из «Глинице» већ што иде, онда Вас питам, јесте ли то контролисали, јесте ли радили по тим питањима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ако јесте, је ли било неких дозвола, одобрења за те транспорте са тог терена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Шо се тиче транспорта.

Ми око транспорта, ја то, ко је имао уредне папире, пролазио је, то се најави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је уредан папир, да ли се сећате шта је уредан папир?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, не могу, ја Вам кажем, од МУП-а је долазила када наиђе, нас обавести из МУП-а, не конкретно мене, већ

овај, ови који раде на мосту, што је радила погранична полиција. Нас једино ако нас позову да треба нешто да се претресе камион. А јесмо одузимали робе, да, депозит је био у Зворнику, али није у том периоду, касније. Можда три, четири, пет шлепера робе је било одузето робе што сте Ви помињали и возила путничких и ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово питање се појавило и на неком од претходних претреса када је сведочио овај судија, па да ли Вам је познато да је овај доктор Радован Карацић 20. маја 1992. године у својству председника Председништва потписао одлуку коју је донело Председништво Републике Српске, значи 20. маја, пошто је онда везано и за Ваш рад, донета је одлука да су основни судови стварно надлежни за вођење кривичних поступака у првом степену за сва кривична дела, значи и за убиства, а не виши, јел тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Судови, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би значило да основни судови пре, само сачекајте, председник суда Васо Ерић исто, овде и овај судија Петар Ристић што је тамо утекао у Војводину, овај, су причали да је суд ипак радио. Да ли је онда, апропо ове одлуке, требало да Ви подносите кривичн пријаве за убиства или је то ипак Бијељина као што сада причате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, молим Вас, надлежност суда није се поклапала са надлежношћу Министарства. Значи надлежност, овај, надлежност Станице јавне безбедности није, овај, убиства, била је надлежност Центра. Ја сам на почетку почео, после сте ме прекинули. 1993. године, значи, 1993. година, пензионер овај када се утврдило да се ради о убиству, увиђај је прекинут, обезбеђено лице места, обавештен је Центар Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинула сам Вас јер је то 1993. година. Мене занима, за време рата.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање, ко је из Бијељине долазио када се деси убиство?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја оно чега се сећам, ја Вам говорим. Хоћу да Вам поткрепим да је надлежност била Центра, убиства и то се може проверити, ја то нисам измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сада Ви причате је у колизији са исказом овог сведока Делића који каже да је радио увиђај, и судије Ристића који исто каже, радио увиђај са полицајцем Владом Делићем који је био Ваш полицајац. Према томе, то што Ви сада причате.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да ли су они вршили, ако је вршен увиђај значи мора бити фотодокументација, мора бити све оно остало пропратно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ако нема фотодокументације, значи људи нису ни убијани, јел тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није, судија, ја не тврдим то, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужилац ако има питања да Вам постави. Изволите. Када нема писменог доказа, онда ништа се није дешавало.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Немојте, па нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Ваше сведочење иде, шта год сам Вас питала, Ви кажете, ако има извештај, ако нема извештај, онда ја не знам.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја у ком је, како је Влада, ко му је дао, шта је радио конкретно. Ја могу отићи да извршим идентификацију, да проверим о чему се ради, па да тек онда даље да поступам, то Вам говорим. Мислим, нема разлога да Вам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија каже да је вршио увиђај са Владом Делићем.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево слушамо већ једно скоро два сата, много тога сте рекли, а мало смо сазнали од Вас. Реците ми, Ви сте, овај, шеф криминалистичке службе. Чиме се бави криминалистичка служба? Шта је у Вашој надлежности тада било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, били су значи имовински овај деликти, значи крађе, провалне крађе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ми то говорити, даље.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Задесне смрти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Задесне смрти?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, и привредни криминалитет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Привредни криминалитет?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, какве су се евиденције водиле у Вашој служби, уписници, именици, знате шта су именици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: До 01.08.1992. године вођен је само «К» уписник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «К» уписник.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: «К» уписник је значи вођен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта пише у «К» уписнику, шта се уноси у «К» уписник?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У «К» уписник уноси се, овај, значи кривична пријава под којим бројем је послата и за које кривично дело је достављена Тужилалштву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта још?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Лице против кога се подноси и овлашћено лице које је поднело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је водио тај као уписник код Вас?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, било је, то има лице значи са, које.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми име само.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја се сетити у то време ко је састављао изјаву, радник у крим. служби је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите, значи реците ми само, кратко и јасно, немојте ми образлагати, то ме не интересује. Колико је људи било у Вашој служби тада?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви трећи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко од вас тројице води ту књигу, тај као уписник, неко мора од вас тројице да води?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него ко?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи администратор који је у саставу крим. службе. Ја не знам да ли је у то време Ранић Милада, ко је радио значи и пре рата, увек је, референт је био који је водио као уписник посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тај није из Ваше службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесте, у оквиру крим. службе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада сте рекли да вас је тројица, Ви, овај Делић и Стојкић.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам мислио за инспекторе да питате колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, Ваша служба, колико је?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Оппростите, дактилограф, ако је то био дактилограф и овај референт у почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви некада читали тај «К» уписник шта у њему се налази?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па, јесам и знао сам, што се каже, када дође кривична пријава да се евидентира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се подносе кривичне пријаве, да ли се сећате да је у то време, говоримо о том периоду 1992. године, било у тај као уписник уведено било шта што се тиче овога што је предмет оптужнице?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу ја, доиста се не могу сетити шта је унешено у «К» уписник, не могу, доиста не знам. Ја не знам шта је 2001. године, ја сам 2002. године напустио СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам, не за 2001. годину и када сте напустили СУП него.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада прочитали, шта пише у тим пријавама, у том уписнику? Конкретно, везано за ове догађаје из

оптужнице, да ли сте се икада упознали шта пише у тим «К» уписницима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Оно што је пријављено и што је прошло кроз уписник, сигурно сам прочитао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко пријављује? Ви кажете «оно што је пријављено», ко пријављује?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па кривичну пријаву пише инспектор који ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чији инспектор?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па инспектор Крим. службе, а начелник станице потписује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате шта он пише у тој кривичној пријави, као његов шеф?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ишта у тим кривичним пријавама било из овога што је предмет оптужнице?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја, не сећам се, не знам ја, не могу ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ичега из тога времена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сећам се, како ћу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не како, него да ли се сећате или се не сећате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате нешто из онога што сте Ви радили? Шта сте Ви радили конкретно тада? Обилазили привредне објекте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које привредне објекте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па «Глиницу», «Хладњачу», «Шперплочу».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки дан?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Сваки дан сам проводио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте тамо све то време радили, сваки дан обилазили?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро, имо сам код одређених људи где сам долазио контакте остваривао, ко долази, ко одлази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве то везе има са криминалистичком обрадом ко долази, ко одлази?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да ли ћу доћи до сазнања да ли је било каквих кривичних дјела по привредном криминалу или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки дан обилазите те пунктове?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да, управо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли обилазили пункт «Циглану»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то спада у привредни објекат или не?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја Вам говорим о фирмама које раде, значи по привредном криминалу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли «Циглана» тад радила или није?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: По привредном криминалу сам рекао да сам обилазио фирме које су радиле, значи које су радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радила је «Циглана» господине Јовичићу, производили циглу и цреп.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам је ли радила «Циглана»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, у «Циглани» нисам био, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта Ви, постоје неки објекти које обилазите и које не обилазите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте ишли у «Циглану»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу сада што нисам, «Глиница» је у то време најинтересантнија, највећи знам да је «Глиница», ја могу Вам рећи да сам 80-90% и ту сам ја имо највише сарадника својих, схватате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас то.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи «Глиница» је била најинтересантнија из тих разлога што је највише обртала средства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците Ви мени, кажете да су сваког јутра или већ по потреби били састанци тамо у Станици милиције Зворник, ко је ту присутан и шта се износи на тим састанцима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ја сам то рекао мало пре, били су присутни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви износите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Оно што је урађено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је урађено?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Шта је урађено, на шта мислите «шта је урађено»? Сад Ви мене питате после 17 година шта је урађено, не сјећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не могу да Вас питам, кад суди се данас, не могу да Вас питам.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не сјећам се ја, како ћу се, ја не знам прије мјесец дана шта је конкретно било. Прешло је преко хиљаду предмета или двије хиљаде предмета и Ви мене сад питате да се ја сјетим, ја сам то реко Вама, ја се не сјећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па видите, ја Вас питам, немојте да ме прекидате, ја Вас питам зато што је то мој посао, не питам Вас зато што сам љубопитљив.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам председнику вијећа рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и ја имам право да поставим питање.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Имате Ви, али не она која сам председнику вијећа рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви о томе нећете одлучивати сигурно. Значи Ви има да мени одговорите, а без објашњења.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Часни председниче, ја бих замолио председника вијећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи питања за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док ја не реагујем Ви нема шта да ме молите, одговарајте на питања. По новом ЗКП-у тужилац има право да поставља непосредна питања директно, а не знам како је то код вас у БиХ. Изволите тужиоче. Кад ја будем сматрала за сходно или ако је поновљено питање, или нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се на тим састанцима којима сте присуствовали реферисало?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Реферисали смо конкретно шта је се тога дана радило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се којег дана радило?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко све присуствује тим састанцима? Присуствујете Ви и?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Присуствује начелник станице, значи присуствује командир полицијске станице, начелник, шеф везе, шеф управно-правног одељења, ако некад буде проширено па буде, да ли буде заменик командира, то кад је тај колегијум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је икада на неком од тих састанака било речи о овоме што је предмет оптужнице, значи исељавање тих?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исељавање тих људи из, догађаји у Дому културе у Челопеку, у Техничко-школском центру и то све, никада ништа?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ништа господине тужиоче сигурно није никад, на колегијуму то никад нико није поменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите. Нема нико питања. Да ли Ви знате овог господина? Господине Поповићу, да ли знате сведока? Не знате га? А Видите он Вас познаје. Не познајете га. Добро, добро, онда

ћете морати на микрофон, значи не познајете га. Добро. А ви рекосте знате га, је ли тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја из виђења знам, из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења, добро. Овај Војни одсек где је то у односу на зграду СУП-а?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем то је одма преко пута поште, можда једно петсто до шесто метара у Зворнику, једна је улица нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у ту зграду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не. Одговорно тврдим никад нисам у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево ако има питања још и оштећени пуномоћници. Изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте чули да су «Нишки», «Пиварски» и њихове групе се налазиле на територији општине Зворник пре њиховог хапшења, да ли сте их Ви виђали по граду? Да ли сте их сретали у различитим ситуацијама, на улици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па вјерујте ја сад не могу, вјероватно да јесам. Нисам ја, зависи у ком периоду сам ја њих фактички сазно ко су, знате, чуло је се, причало се, али није се знало о многим другим, ја сам та два имена, било је још имена тих, али.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су они долазили «Нишки», «Пиварски» у Станицу полиције Зворник?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У Крим. службу код мене нису, а да ли су у полицијску станицу то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су они присуствовали овим састанцима које сте имали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, нису сигурно, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте чули да су они неког хапсили пре него што су сами били ухапшени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, вјерујте да не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте радили привредни криминал и да сте обилазили ове фирме у граду, да ли сте обилазили, између осталог и «Глиницу», нарочито сте у «Глиници» били, да ли знате за шта су били коришћени камиони те фабрике?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У том периоду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисте контролисали како су и у које сврхе се користе камиони?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја сам оперативно покушо преко својих сарадника да дођем да ли је било незаконитог пребацивања новца на нечије рачуне, значи то је то отприлике главно оно што је интереса сфера мога била.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па да, али камиони су рецимо основна средства и исто се интересујете како се користе и у које сврхе основна средства.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, није то, нисам то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Исто питање за ово предузеће «Дринатранс», да ли знате како су и у које сврхе коришћени њихови аутобуси у том периоду?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: У том периоду нисам знао, касније сам чуо, кроз ове поступке, предмете да су превожена лица из Сребренице и шта ја знам одакле, у том периоду, а за вријеме кад се то дешавало не, нисам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате сведока "Q"?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: "Q"?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. «К»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па "Q", јесте ово "Q".

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, да ли знате тог човека?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У ком својству сте њега тад у том периоду сретали и ако сте га сретали, претпостављам да јесте?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја не знам смијем ли рећи коју је он, био је он једно вријеме командир полицијске станице, после је био директор ја мислим «Превоз» предузеће да се звало, па после опет у «Глиници» је био, а био је пред само избијање сукоба био је командир у станици у СУП-у Зворник и био је до почетка, ја не знам тачно кад је он отишао са мјеста командира, значи био је командир полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после више није био. Шта је, јесте га виђали тад?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Јесам га виђо, виђо сам га био је у, радио је као директор у «Превозу», а после је прешао у «Глиницу» у «Глиници» је радио, а који је то временски период не знам сад тачно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли Вам он причао можда како је користио те камионе односно аутобусе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, никад на ту тему с њим нисам, нити ми је он причао, нити сам га ја питао, не знам о чему говорите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте одлазили у том периоду у фабрику «Стандард»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Повремено сам у «Дрина обућу» ишао, «Дрина обућа» то је, ако мислите на овај нови дио доле и овај где је «Шперплоча» до круга «Шперплоче» стара фирма.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, мислим на објект фабрике «Стандард» у којем је у неком периоду била смештена команда Територијалне одбране?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, јесам ту навраћо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте, а да ли знате да ли је нека војна команда, нека војска се налазила у тој фабрици?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ту је било после седиште Зворничке бригаде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, немојте, ја годину сад да ли је то 1993., која не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте нешто да је Миленко Пантелић довео «Гогошеву» групу, само нам појасните шта сте мислили кад сте рекли да је он довео «Гогошеву» групу у Зворник?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја нисам реко, ја сам нисам сигуран ту. Значи кад је дошао Пантелић, ја не знам како је њему име, мислим да је тако име Милош.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ви сте рекли.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Милош Пантелић да, кад је он дошао за начелника Станице значи отприлике у том периоду некако су дошли и они «Гогошеви», е сад да ли је, ја вјерујте никад он мени то, нити сам га ја пито, ипак је он био начелник, никад он мени није реко да ли је он довео, да ли је, шта је, како, углавном отприлике ја претпостављам да јесте он, могу то да претпоставим да је он, док су са њим дошли, отприлике тај период кад је он дошао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, и ово, кад сте обилазили те фирме, мислим у том периоду, јесте били упознати да ли сви запослени долазе на посао у на пример «Глиници», фабрика «Глиница»?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, није, то је сасвим мањи број радио људи, то и отприлике и они који су радили на одржавању знатно је мањи можда је «Глиница» ја не знам сад, да је била, колко пре, две, око две ипо хиљаде – три можда запослених, није у то време ја не знам да је пар стотина радило.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте се питали, односно јесу ли Вам директори тих фабрика објаснили зашто раде тим смањеним капацитетом и са мањим бројем људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро то, то јесу, нормално да није, да нису то, маса Бошњака није долазила, на посао нису долазили. Многи људи из Србије који су радили у «Глиници» нису долазили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А зашто, јесте знали зашто Бошњаци не долазе на посао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ратно је доба, исто и ја ко што не би отишо у Тузлу да радим, тешка су тад та времена била и били су неки, неки су радили, ја знам да су били ови који су остали али су после тражили да буду, да оду. Знате, ипак је то, било је ратно доба, дошло је до сукоба између два народа, ја сад то не оправдавам али вјероватно да је тај радио, ја не знам због чега они нису и како.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па је ли се причало просто зашто они не долазе, да ли су се одселили, да ли су живи или не?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није, нисам ја о тим детаљима, нисам ја, ја сам за пар пита људи које сам ја знао, рецимо из «Глинице» Авду Шећербеговића гдје је, долази ли, није га било и шта ја знам и још тако те. Нисам ја детаље што не долази, на крају није то моје било, то је ствар предузећа око радника ко долази, не долази и шта је у питању.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам да Вас питам, остало ми је нејасно, кажите да по линији кривичних дела није било одређивања притвора.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Да по линији кривичних дела није било одређивања притвора?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не, нисам ја то рекао. Ја се не сјећам да ли је било, с обзиром да је то било прије 17 година, зависи које је кривично дјело учињено, зна се да је било, ја не могу сад да знам и по ЗКП-у да је запрећена казна, али не могу да се сетим, ја се доиста не сећам се, не сећам се, не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Да се не сећате да је по линији кривичних дела било, а онда сте нам рекли да Вам је познато да је Споменка Стојкић била затворена.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не. Ја сам рекао, госпођо нисте ме онда чули, ја сам реко да ми је то име познато, а ја не знам, могуће да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «могуће да је била затворена».

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Могуће, ја не знам, нисам ја реко да је сигурно, не знам, и сад то кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Ако може да нам објасни, како он да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је била затворена?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не сјећам се, не могу, не сјећам, ја кажем можда али не сјећам се, доиста се не сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је познато једно, да ли Вам је познато и једно кривично дело због којег је неки суд одредио притвор?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није, не могу, не сјећам се доиста. Вјерујте да не могу сада да кажем да било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте понављати, немају никакву садржину.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте пре избијања рата имали професионално у смислу своје колеге Бошњаке и пријатеље, познанике?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са њима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па они су отишли у Тузлу.

НАТАША КАНДИЋ: Сви су отишли у Тузлу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није у Тузлу, где су отишли, не знам ја где су, то кад је Зворник ослобођен ја нисам тад, ја сам вам реко ја сам био на увиђају у Сапни, значи ја сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта се после рата, јесте имали контакт да знате да су сви живи, да сви раде?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па јесам, ево имам и данас који мени долазе кући с којима сам добар пријатељ, ови бар из СУП-а то што сам био, с ким сам био пријатељ ја сам и данас. Ево Ћорић Саве он ради с ким сам био у Крим служби, овај, он ради сад у ДГ, има још тих људи које знам с којима контактирам.

НАТАША КАНДИЋ: Осим «Бубице» за кога сте чули да је убијен, да ли знате још за некога да је убијен?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не, да Вам кажем, чуло се после и дан данас се, чуло се има, ја сам мало прије поменуо и овога Изета, овога Сабировића, ветеринара, кога сам човека знао, професора Фехима Кујунџића, шта ја знам, ти људи, они су у том периоду оно приликом ослобођења и још других били, знам да је било. Многи су нестали, сад су пронађени, ексхумирани, није то спорно, ја не негирам да то није било, схватате, али у вријеме оно кад се то дешавало многе ствари нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Како је изгледао град у то време, какав је живот?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем сабластан, то је зато Вам кажем, ја сам, значи није ту било пуно по Зворнику ни становништва у то време, тек је то касније оживило, дјецу, имо сам двоје дјеце малих и ја сам оно кад завршим журио сам кући да видим да није ко упо, јер било је тих, откуд ја знам да ли ће, свако је се, било је тих да кажем паравојних формација, значи ишо сам кући својој.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је био задатак тих паравојних формација?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Шта је био задатак тих паравојних формација?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја то, ја не знам ко је њих довео и шта је, откуд знам да ли су они ишли на борбену линију, ја то стварно не могу, о томе ја не могу причати. Да ли су они ишли на неке борбене мени то није познато или су ишли на нека, били су по Зворнику оно, вероватно да су, вероватно неко, ко их је довео то ја не знам, верујте.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је спроводио закон, ко је вршио закон?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, до 01.08.1992 године то је био хаос тежак и тешко је било ту спроводити закон. Било је, свако је био наоружан, свако је оружје носио, значи кад је то, кад су похапшене те групе.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, а пре тога је постојао закон, па ко је онда укинуо закон, ко је онда укинуо закон?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није нико укинуо закон, да Вам кажем дешавало се да полицајци шамарани од тих појединих.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је њих довео?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, па нисам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте у полицији, Ви сте полицајац.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па ја треба да знам, не, не знам, не сећам се, не могу знати ни мислим објективно, како ћу знати то.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, да Вас питам, је ли на пример, сад на питање пуномоћнице мало сте изменили ранији исказ. Прво сте врло јасно рекли каже «Гогићеву» групу је довео Милош Пантелић.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Видећемо транскрипт, молим Вас доследно сте рекли.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, ја нисам, не, не, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада, питање. Видећемо тачно како је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Ево сад питање, па да ми објасни како, Милош Пантелић је начелник полиције, је ли тако?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Дошао је из Лознице?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Из Лознице да.

НАТАША КАНДИЋ: Како то он доводи групу, каква је то група? Рекли сте они нису били запослени, нису били припадници полиције, то сте рекли.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нису могли бити припадници Министарства, нисам реко полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да нису могли?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нису, ја не знам, ја колко знам, не знам да ли су али у то време није да је функционисало, да су добили решења ваљда би се знало. Значи и ја да Вам кажем, ја ако сам.

НАТАША КАНДИЋ: А како се то зна кад неко добије решење? Ко вас обавештава о томе да је неко запослен?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није нас запосли, зна се у СУП-у кад дође неко нови радник.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте Ви сазнали, ко су они?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам ја, ја Вам кажем, у вријеме када је, ја сам, ако сам то реко онда нисам добро рекао или можда сам погрешно, али ја колко се сећам да сам реко у вријеме када је дошао Милош Пантелић да су дошли и ови.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, то сте други пут.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па није, добро, могло је да сам, јер не знам ја да ли је њих, не знам по чијем су они и што их је довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били под Пантелићем из СУП-а?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, они су уз њега, с њим су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их виђали у згради СУП-а да долазе код Пантелића начелника полиције?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја вјерујте да њих нисам да долазе у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их видели?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Био на трећем на спрату, па нисам видео да долазе у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ова супруга покојног «Бубице», Јасна Буљубашић, оштећена, која је саслушана, да су они били специјалци Марка Павловића, да су се тако њој представили, као Маркови специјалци, је ли Вам тако нешто познато да је он имао неку своју полицију?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не могу, не могу ја знати, ја сам поново понављам, значи у вријеме кад је дошао Милош Пантелић у СУП тад су се појавили и «Гогичеви».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не знате чији су, шта су, ко их плаћа, како су организовани?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не знам, не могу, не знам коме су били они, под чијом су командом то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, је ли тада то било уобичајено да сваког ко заузима тако функције, ето начелник, па доведе групу, јесу сви тако доводили и имали своје групе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја да ли су, ја знам за то, за остале не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли имао председник општине неку групу?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Колико знам да није.

НАТАША КАНДИЋ: Знате да није?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Колико ја знам мислим да није, не знам, није, није имо он око себе, ја не знам нисам био ја у општини, није тај круг био.

НАТАША КАНДИЋ: Кома је припадала група «Жуте осе»? Кад кажете «Жуте осе» јесу ли они неке припадали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Вјероватно јесу али ја не знам, нисам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да не зна.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је неку територијалну одбрану, да сад. Сваки пут кад поново питамо исто питање добијамо различити одговор, зато се трудим да то, нешто је тамо помињао, сад не могу да тачно знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само једно питање. Добро, сазнали сте за затворе, убиства, све, касније, да ли сте, и рекли сте нам да оптуженог Грујића познајете врло добро, јесте некад били у прилици да са њим разговарате о томе шта се догађало у то време кад је он био председник општине шта се све то догађало?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, па нисам ја, нисмо ми толико блиски били, нити сам ја био, ја њега познајем као из града човјека, значи оно, а да сам ја с њим контактиро нисам. Нисам ја толико био близак са Браном Грујићем да бих ја на ту тему с њим разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли мислите да је за ову тему потребна блискост? За убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо даље. Није разговарао, ајмо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ово питање, да ли, шта је Ваше мишљење, знате сад накнадно да су се догодила та убиства, да је око 700 људи доведено са Бијелог Потока, да је било затвора, да је било убијања, да ли је могуће да све то постоји, да се све то догађа, значи злочини се догађају и да председник општине не зна?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Е то ја не знам, па немојте мени то.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ја питам за.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Он је припадник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање може да се постави јер је овде управо у оптужници стављено на терет да није спречио, а знао је.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја, не могу стварно, ја не могу.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, извините, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора сведок, видећемо шта ће да одговори.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није битно да ли ће да одговори, али мислим ово је већ превазишло сваку меру. Овде се цео дан врши ислеђивање, ја имам приговор генерално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите колега, добро. Ја знам Вашу примедбу, добро колега.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ово не личи на суђење, ово је ислеђивање. Пита пуномоћница оштећеног сведока, ја немам потребе да устајем у заштиту сведока, то је колега адвокат, нека прича шта хоће, «какво је Ваше мишљење», пазите, он је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим Вас.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па не, ја имам примедбу да Ви радите нешто што није у складу са законом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да одговорите на питање, да ли имате одговор или не?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није ми познато. На које питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање да ли овако нешто може да се деси без знања председника општине? То је било питање.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Мени то није познато, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имамо ли још питања? Одговор је не.

НАТАША КАНДИЋ: Да, имам. Споменуо је да се његова служба бавила откривањем случајева, је ли тако, отуђења имовине, случајевима привредног криминала, па ево ја питам сад, да ли можете да нам наведете те случајеве привредног криминала у то време којима сте се бавили?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не могу, нормално да Вам не могу. Ја Вам кажем има у К. уписнику, ја сам реко 1994.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ајде пустите К. уписник, немамо К. уписник.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1994. смо били најбоља станица по привредном криминалу, 1994.

НАТАША КАНДИЋ: 1994., па Вас питам кад сте почели да радите, кажете у то време када по оптужници се догађају тешки ужасни злочини, Ви се бавите привредним криминалом, па нам наведите ко је у то време који су, да ли је то, на пример, да ли су то они случајеви «Голфова», шта је, нешто у питању? Којим се то случајевима бавите?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: 1992.-1993. није, 1992.-1993., ја сам реко 1994., значи када је очишћен од паравојске, значи од 01.08. је фактички заживила оно да кажем право Крим. служба и тад се почело да се ради. 1992. и 1993. не знам, у 1993-ој да ли је једно или није било.

НАТАША КАНДИЋ: Да се вратимо на 1992. молим Вас.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, по привредном криминалу није било, ја Вам говорим.

НАТАША КАНДИЋ: Молим, шта кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није било по привредном у 1992., није било.

НАТАША КАНДИЋ: Није било привредног криминала?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, није било, ма не кажем да није било, немојте ме, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријава није било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Није било кривичних пријава.

НАТАША КАНДИЋ: Није било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја бих Вас замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Судија, ја бих замолио за коректан однос. Могу и ја бити некоректан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Али отуђење имовине у неком већем обиму је ли било?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Вјероватно јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате неког случаја?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Има све записано у К. уписнику.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли има нешто записано код Вас?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, јесте имали прилике да видите, ми смо овде од два сведока чули за разне камионе са разном робом која је одлазила, пролазила кроз град ишла према Србији, да ли Вам је неко то пријављивао?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја за камионе који су пролазили, да ли су, знам оно што има, што је контролисано, да ли је мимо нашег знања нешто прошло није, ја то не искључујем.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте Ви контролисали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Контролисали смо све.

НАТАША КАНДИЋ: Шта?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Зависи шта, и камионе и.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте их контролисали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Контролисали по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо пресудили за те пљачке, нема потребе, можемо да га питамо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу имати допунско питање, по закону ми се то дозвољава. Ето ми смо, баш ово веће у истом саставу је донело правноснажну пресуду против четири непосредна извршиоца кривичног

дела ратни злочин на локацијама Дом културе Челопек, «Економија» и баш ова «Циглана» где се производила цигла и цреп за време рата, па смо утврдили, као што рекох правноснажно, да су ти људи пљачкали имовину напуштених кућа што Срба, што Муслимана на територији општинe Зворник, значи харали по кућама узимали белу технику, намештај, грађевински материјал, столарију итд., нешто од тога превозили и преко оног моста каракајског, нешто ту продавали, крали нафту, узимали, значи лимарске радње обијали, пекаре неке, фуруне, чуда и сад Ви пошто кажете привредним криминалом сте се бавили, је ли знате Ви за то што смо ми овде утврдили?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Како ћу ја знати шта сте ви утврдили, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја Вас не питам да ли Ви знате шта смо ми утврдили, да ли сте Ви знали да се то дешавало? Ја Вам кажем да смо ми то утврдили, јер оштећени, сачекајте, оштећени који су били заробљени. А шта је чудно у мом питању, дозволите ми да Вам објасним, значи оштећени који су били заробљени на «Циглани» кажу да су скоро свакодневно ишли камионима са том групом «Пиварског» седали и ишли по кућама по Козлуку, по Челопеку, по Дивичу, скупљали робу за ове наше непосредне учиниоце добровољце из Србије. Је ли Вама познато да су тамо крали? Друго, директор «Циглане» Миша Јовић каже «ма сви су знали, крало се навелико по Зворнику», да ли Вам је то познато?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја сам Вама на почетку реко оно што смо, ми смо одузимами, ја сам реко, значи било је одузимања предмета и тих фрижидера и машина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то процесуирано?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То да Вам кажем, значи до 01.08.1992. то је теже ишло, тешко је ишло да се узме, ја Вам кажем није се могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После нас не интересује, до 01.08. ме интересује, после ме не занима. Значи тешко је ишло?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да. Од 01.08.1992 године ми смо имали, значи одузето је и машина и робе те, покућства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01.08.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01.08.?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: До 01.08. је мање било, ја кажем од 01.08. надаље, значи како је то очишћене ове паравојне формације касније било, било је значи одузимања, у ком обиму и колко ја сад не знам и од кога, било је одузимања значи робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још имам нека допунска питања. Да ли Вам је познато да ли су долазиле, колега ја сам се сигурно више

уморила, да ли су долазиле избеглице? Значи питање је да ли Вам је познато да су неке српске избеглице које су истериване из својих домова са територије коју је под контролом држала муслиманска страна, за разлику од Зворника где је контролу држала српска страна, долазиле у већем броју из тих крајева Тузла, Живинице, да су они истеривани са својих огњишта и долазили у Зворник у периоду мај-јуни?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, шта знате о томе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Шта онда да су долазили, шта, шта треба ја да знам, не знам шта. Долазили су људи, па то је било нормално, били су из Зворника су отишли тамо, овде су дошли неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се сместили ти што су дошли и ако Вам је познато кад су дошли?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем била је, била је комисија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да сачекате да Вам поставим питање? Где су се сместили, кад су дошли, да ли знате која група, ко их је предводио, ко их је сместио, у које место и кад је то било? Ако знате оквирно.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, ја Вама могу површно о томе рећи, значи долазили су људи то је неспорно. Била је да ли општинска, ја не знам ко је формиро, комисија, ко је на челу те комисије где је те људе смешто, смештали су значи по становима који су били слободни, значи што су избегли Бошњаци у њихове станове, значи то је било. Ко је организовао, како је организовао ја не знам, значи није ми то познато и одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: По чему би ја морао знати схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је овај сведок «К» или "Q", не знам како је на тој листи записан, учествовао у преговорима са овим Ђуличанима, са овим људима из Бијелог Потока, из Засеока, из Сјенокоса, из Хајдаревића, везано за њихово добровољно исељавање?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су се у њихове куће одмах после 01.јуна сместили људи из Живиница, из Тузле који су дошли са Васић Драгомиром командиром ове Брњичке?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Познато ми је да су дошли ти људи из Брњице и да су смештени јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они смештени?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Смештени су у Ђулиће, а ко је преговаро, како је преговаро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта би са тим Ђуличанима?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам ја, ја у то вријеме то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас да ли Вам је познато.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, ја не могу сад, Ви то исто као да сам ја мога бити на хиљаду мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само питам да ли сте тих дана чули?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Тих дана нисте чули да су ти људи ту дошли у Ђулиће?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам, нисам знао. Ја да Вам кажем, ја сам за то након можда и после Дејтона за овога "Q" да је он ишо на те преговоре, а шта је конкретно преговаро, како је преговаро, нити сам ја кад са њим, ни било с ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули 01.јуна да су два, три дана.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, па немојте унапред одговарати са не. Не знате ни шта ћу да Вас питам.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па знам шта ћете ме питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћу да Вас питам, реците.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да ли сам 01.јуна знао да се врше ти, питали сте ме мало пре, преговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Добро, извините онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па то сам Вас питала, па ја Вас нећу дупло питати. Да ли сте знали да има четири-пет хиљада људи у спортској дворани у Зворнику?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као шеф Крим. службе, значи то може да буде нека потенцијална безбедносна опасност, неки људи дошли ту. Каже господин Грујић то је било страшно пуно избеглица на десетине хиљаде, јесте имали неки посао ви као полиција?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, не. То су имале друге службе, други органи који су, ја око тога нисам уопште био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да има у спортској дворани четири хиљаде људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не сећам се ја колко је било, не могу се сјетити, како ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хиљаду, петсто?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су дошли људи?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте чули да су се сместили у Ћулиће, да ли сте знали где су људи из Ћулића?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па нисам знао, како ћу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали где одоше сад они Муслимани?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Нисам, ја сам за то касније знао, не у том моменту, знатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад уопште нисте знали, а кад сте сазнали да су ови ушли у Ћуличке куће? Ови из Живиница.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па сазно сам то касније можда кад се Васић појавио да су у Ћулићима тамо али ја детаље око исељења, пресељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас за детаље, питам Вас кад сте чули да су они ушли?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не могу се ја сад сјетити, како ћу се ја сад после 17 година да се сјетим судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па да ли то значи да не треба ништа да Вас питамо с обзиром да је било пре 17 година?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем нешто, ја прво сам изјавио иза онога што сам изјавио, ја сам Хашким 2001. кад ми је сјећање много било боље они су мене о свему овоме питали. Они имају и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете и тад се нисте сећали нису ни направили записник.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Да Вам кажем, они су саслушавали све те које Ви помињете, па Ви видите какве су њихове изјаве шта су њима давали, а то је мени човек рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама предочавам изјаве ако се ничег не сећате, ови људи се сећају.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Ја ћу прибавити име тога иследника и доставити, с обзиром да Ви мени не вјерујете да ово што ја причам ја Вам поново под пуном својом одговорношћу тврдим да нисам упознат с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви сазнали, да ми мало разјаснимо само још једно питање, када сте Ви сазнали да су били људи затворени у Дому културе Челопек, Муслимани из Дивича, кад сте то први пут сазнали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам, не могу ја то знати, можда, не могу ја да се сјетим, у сваком случају сигурно је после Дејтона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте сазнали да је Цвјетко Јовић био управник тог затвора, Дома?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: То сам сазнао кад је дошао да га браним, ја и колега Перић смо га бранили у предмету овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте знали?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не. Нисам знао да је био управник, није ми уопште било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви сте ипак сазнали у неко доба након свих тих догађаја да је резервна полиција чувала затворенике Муслимане цивиле у?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Значи то сам прије годину дана, двије сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сазнали сте, па Вас сада питам ко може да ухапси људе које чува полиција? Сад Вас питам као правника и бившег шефа Крим. службе.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па да Вам кажем, може и полиција, може и војска, може, није то, то није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи може војска да ухапси некога, а да га чува полиција цивилна?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро, ја не зависим од таквих случајева, зависи шта је било, не знам ја, не могу, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било, где је било таквих случајева?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па добро не знам ја, кажем, ја Вам говорим шта може, а да ли је било, нисам реко да је било, вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сад сте рекли «било је таквих случајева», кад је било? Реците ми неки случај да је било да Ви знате, војска да ухапси, полиција да чува.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја, не знам ја ништа око тога. Не знам ни те људе, не могу ја сад тврдит, ако их полиција чува онда је логично, а да ли је ја не могу да тврдим ко чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ухапсио ако их чува полиција то Вас питам као полицајца бившег и правника.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не могу ја тврдити је ли то тако и да ли је стварно она, значи постоји реално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било, није спорно да их чува резервна полиција, ја Вас питам ко их хапси и питам Вас као шефа Службе?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не знам ко их хапси, како ћу ја знати, треба питати командира и начелника станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо командира, данас сте Ви сведок.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не могу ја, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи не знате?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па не знам, не знам, одговорно тврдим да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи убудуће, ево нашла сам једно питање које би било прикладније за питање, значи могло је и да се пита

да ли сте Ви знали, да ли по Вашем сазнању је господин Грујић знао за ове догађаје? Ето то би било прикладније питање. Добро. Имате ли још нешто чега сте се сетили можда да нам кажете?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа. Добро. Ви имате? Изволите, станите тамо код Вашег браниоца.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио, указујем на то да је адвокат оштећених у једном тренутку кроз питање сведоку рекао да је у «Стандарду» била територијална одбрана, нити је била и не знам одакле јој тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Поповићу, ми не можемо да ценимо исказе пуномоћника. Ти искази, цене се искази сведока и материјални докази.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, имам примедбу да Ви нисте реаговали на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни чула верујте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам то указујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то уопште ми не ценимо. Нећемо ваљда утврђивати где је била територијална одбрана из исказа пуномоћника или рецимо браниоца или неког.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, доводи у заблуду сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока, па ко је њега довео, не може њега нико довести у заблуду кад човек ништа не зна. Хвала Вам.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак и колико?

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате.

Сведок не тражи трошкове за долазак у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Сведок РАТКО ЈОВИЧИЋ: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ.

**Наставак заказује за 16.децембар 2009 године са почетком у 09,30
часова.**

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА